

To videoer om LaRouches rolle i samtidshistorien har premiere på fredag kl. 15 dansk tid

Se dem her: <https://Action.LaRouchePAC.com/Exonerate>

Den 16. juni (EIRNS) – LaRouche PAC udgiver d. 21. juni en videopræsentation, som indfanger det drama, der udspillede sig i 1995, da de uafhængige høringer om USA's justitsministeriums uredelige embedsførelse omkring anklagerne mod Lyndon H. Larouche, Jr. fandt sted d. 31. august og d. 1. september.

Høringerne blev ledt an af den US-amerikanske borgerrettighedsbevægelses veteraner. De udgør endnu i dag bevismaterialet, der viser, at retssagen mod Lyndon LaRouche samt dommen mod ham, må omstødes, så hans navn endelig kan blive rensset.

Lyndon LaRouche var verdens førende modstander mod de britiske centre for finans og efterretning, som forfulgte ham i flere årtier. Det er de samme kræfter, der i dag forsøger at tvinge USA's præsident Donald Trump til enten at gå af eller at acceptere en permanent krigerisk politik, der bliver ført uden om ham.

Derfor er det stærkeste middel præsident Trump kan bruge mod sine fjender i de britiske kredse at lade sig overtale til at sætte renselsen af Lyndon LaRouches navn i gang.

Den samme dag udgiver Schiller Instituttet en videoptagelse af den mindehøjtidelighed med titlen »Lyndon H. LaRouche, Jr.s triumf,« der blev holdt i New York City d. 8. juni. Begge disse videoer kan bruges til – med ånden fra denne mindehøjtidelighed – at forstærke og opløfte kampagnen for at

rense Lyndon LaRouches navn, ved at blive spredt gennem hans støtters netværk, af dem, der allerede har anbefalet, at hans navn renses, og af dem, der for første gang stifter bekendtskab med denne store tænk og den skændige behandling, han er blevet udsat for.

Se dem her: <https://Action.LaRouchePAC.com/Exonerate>

På fredag: Se og hjælp til at omdele den nye dokumentarfilm om at rense Lyndon LaRouches navn

Denne fredag (21. juni, kl. 15.00 dansk tid) offentliggør LaRouchePAC en 80-minutters dokumentarfilm, som opfordrer til Lyndon LaRouches frifindelse, "LaRouche-sagen: Robert Muellers første lejemord" (primært med uddrag af de uafhængige høringer fra 1995 om justitsministeriets embedsmisbrug – med Lyndon LaRouche, Helga Zepp-LaRouche, Ramsey Clark og flere).

Hjælp med at få denne nye video til at gå viralt.

I samarbejde med Helga LaRouche lancerer vi en international mobilisering for at få så mange som muligt (medlemmer, tilhængere, aktivister, kontakter osv.) til at dele, promovere og sprede videoen, så snart den udkommer fredag morgen.

Kan du gøre en særlig indsats for at nå ud til kontakter med vigtige e-mail-lister, hjemmesider, blogs, Twitter, Facebook osv. og bede dem om at cirkulere dokumentaren, så snart den er

udsendt på fredag? (Du kan naturligvis også hjælpe ved at promovere det via dine egne lister/sociale medier/eller hjemmeside)

Her er linket til promovering på fredag. <https://Action.LaRouchePAC.com/Exonerate> (eller LPAC.co/Exon2019)

Med den rette koordinerede indsats – lanceret sammen på fredag – kan vi få videoen til at gå viralt.

Efterhånden som faren for global krig vokser, er Lyndon LaRouches ideer mere nødvendige end nogensinde før Schiller Instituttets ugentlige webcast med Helga Zepp-LaRouche den 14. juni 2019

Mindehøjtideligheden til fejringen af Lyndon LaRouches kreative liv gjorde et overvældende indtryk på de fleste deltagere, da det fulde omfang af de utrolige bidrag som Lyn har ydet blev tydelige. Helga Zepp-LaRouche understregede, at

mens de fleste er fanget i en daglig kamp for at få enderne til at hænge sammen, udfordrede Lyn dem til at tænke 50-100 år frem. Det nye paradigme, der nu dukker frem, blev forudset af Lyn for årtier siden, og han viede sit liv til at realisere sin smukke vision.

I dag identificerede Putin korrekt krisen, at de amerikanske og russiske relationer forværres time for time, selv om muligheden for at USA under præsident Trump, kan have "storartede relationer" med Rusland og Kina, stadig er mulig. Dette blev gjort klart, sagde hun, i rækken af konferencer for nylig i St. Petersburg og Biskek. Men det Britiske Imperium fortsætter med at presse på for krig, med Iran som en seriøs, umiddelbar potentiel udløser.

Hun opfordrede lyttere til at se videoen fra mindehøjtideligheden og til at sørge for, at den kommende dokumentar om LaRouche-sagen får den størst mulige udbredelse. Løsningen på krisen findes, forudsat at folk påtager sig Lyndon LaRouches mission og gør den til deres egen.

Tegn på diplomatisk venskab fremhæver det reelle potentiale for et nyt paradigmeskift

Den 12. juni (EIRNS) – Et elektrisk øjeblik opstod i dag i Det Hvide Hus' Rosenhave under den fælles pressekonference med præsident Donald Trump og hans gæst, den polske præsident

Andrzej Duda, som havde mødtes og underskrevet to memoranda – et om at udstationere 1000 amerikanske soldater i Polen – og derefter talte til medierne. En journalist spurgte Duda: “Ser du Rusland som en allieret eller modstander?” Da Duda var langt inde i sit svar og understregede, at Polen er “en del af Vesten”, og at Rusland “viser sit uhyggelige, imperialistiske ansigt”, angriber Georgien og i 2014 angriber Ukraine mv. afbrød Trump og udtrykte på det kraftigste: “Jeg håber, at Polen vil få et godt forhold til Rusland. Jeg håber, vi får et godt forhold til Rusland og forresten også til Kina og mange andre lande ...” Han talte om at mødes med den kinesiske præsident Xi Jinping snart.

Trumps intervention i eftermiddags kommer faktisk midt i en række andre bemærkelsesværdige tegn på venskab nationer imellem i de seneste dage. Disse forbigående, men seriøse udtryk, sammen med de initiativer af egentlig indhold, der i øjeblikket finder sted i diplomatiet, tyder på det meget reelle potentiale for at gennemtvinge en historisk ændring i de internationale forbindelser, hvor USA begynder at tilpasse sig de andre stormagter med henblik på at samarbejde om et nyt globalt kredit- og udviklingssystem samt Bælte- og Vejinitiativet. Et vigtigt moment i denne proces er G20-topmødet i Osaka i Japan den 28.-29. juni.

I denne uge er statscheferne samlet i Centralasien for at træffe fælles foranstaltninger vedrørende sikkerhed og udvikling. I dag i Bisjkek, Kirgisistan, ankom de nationale ledere til en todages samling af Shanghai Cooperation Organization (SCO), herunder Ruslands præsident Vladimir Putin, den indiske premierminister Narendra Modi samt Præsident Xi Jinping. Forskellige bilaterale og trilaterale møder er planlagt eller mulige. Herefter følger Konferencen om Interaktion og Tillidsskabende Foranstaltninger i Asien (CICA) i Dusjanbe, Tadsjikistan den 14.-16. juni. Xi, som det er hans sædvane, når han aflægger et statsligt besøg, skrev i dag en artikel til Tadsjikistans befolkning, som også er vært for

CICA. Han påpegede, at Tadsjikistan var den allerførste nation, der tiltrådte Silkevejens økonomiske bælte, og at de to landes forbindelser går 2000 år tilbage.

Blandt andre tilfælde af positivt diplomati i denne uge: Præsident Trump har gentagne gange rost "det smukke brev", han modtog den 10. juni fra Nordkoreas leder, Kim Jung Un. Den 11. juni sagde Trump til medierne i Det Hvide Hus inden han tog af sted til Iowa: "Jeg tror Nordkorea har et enormt potentiale... Jeg tror at Nordkorea under hans ledelse – men også Nordkorea på grund af det landet repræsenterer – befolkningen er god, landet er stort, placeringen er utrolig mellem Rusland, Kina og Sydkorea – jeg mener, at Nordkorea har et enormt potentiale. Og den der føler det mere end nogen anden er Kim Jong Un. Han forstår det. Han forstår det fuldt ud."

Trump, roste ved samme lejlighed Mexico. "Mexico gør et godt stykke arbejde ved grænsen og hjælper os virkelig. ... De har arbejdet meget hårdt. Vi klarer os godt sammen. Et godt forhold... Jeg har stor respekt for Mexicos præsident, jeg har stor respekt for de mennesker, vi samarbejdede med" under forhandlingerne i sidste uge.

Mest markant har to møder fundet sted i denne uge mellem amerikanske og russiske embedsmænd, på trods af den intense atmosfære af dæmonisering af Rusland og forsøget på "Trumpgate". I dag i Prag mødtes USA's departementschef for Våbenkontrol og International Sikkerhed, Andrea Thompson, med den russiske viceudenrigsminister, Sergej Ryabkov, "for at bygge videre på de drøftelser, som udenrigsminister Pompeo og udenrigsminister Lavrov, havde i løbet af deres møde den 14. maj i Sotji, Rusland," som det amerikanske udenrigsministerium rapporterede. I går i udenrigsministeriet mødtes den russiske ambassadør i USA, Anatoly Antonov med den amerikanske departementschef for Politiske Anliggender, David Hale, til samtaler for lukkede døre. Dette skete også i oktober 2018.

Det måske afgørende argument for at vide at potentialet er

stort for at efterlade det gamle paradigme af monetarisme og evig konflikt er, at Royal Institute for International Affairs/Chatham House – den officielle politiske arm for den britiske geopolitiske elite – er kommet ud med en delfisk tale for en “Ny Bretton Woods-Konference.” Med småt definerer de dette som en diskussion om nye “økonomiske modeller”, såsom at sætte en stopper for økonomisk vækst på grund af truslen mod klimaet!

Vi kan fatte mod og bruge visdommen i arven fra Lyndon LaRouche. Som Helga Zepp-LaRouche sagde til hans mindehøjtidelighed den 8. juni, vil disse fjender ikke sejre. “Lyns vision om en fuldt udviklet verden, der bliver en realitet i form af Verdenslandbroen, sker nu: En ny form for internationale relationer mellem nationer, med en dialog mellem klassiske kulturer der erstatter konfrontation, og visionen om et internationalt samarbejde om kolonisering af Månen og en fælles Mars-mission.”

Lyndon LaRouches triumf, 1922-2019

Hovedtale og afsluttende bemærkninger af Helga Zepp- LaRouche

Dennis Speed: På vegne af Schiller Instituttet vil vi gerne byde velkommen til alle, der er her i dag, og byde velkommen til jer, som er samlet rundt omkring i USA og forskellige

steder i verden. Vi har kaldt denne dag og denne mindehøjtidelighed for "Lyndon LaRouches Triumf". I virkeligheden er denne historie imidlertid fortællingen om to menneskers sejr. Den 12. oktober 1988 – for over 30 år siden – på Tysklands Kempinski Hotel, et år før Berlinmuren faldt, sagde Lyndon LaRouche til et forbløffet pressekorps: "Jeg kan forsikre jer for, at det jeg nu fremlægger for Jer vedrørende udsigten til Tysklands genforening er et forslag, som vil blive studeret nøje af de relevante kredse inden for etablissementet i USA. Mange vil i dag være enige om, at tiden – under de rette omstændigheder – er inde til de indledende skridt imod genforeningen af Tyskland med en klar udsigt til, at Berlin kan genoptage sin rolle som hovedstad." Lidt over et år senere, den 9. november 1989, faldt Berlinmuren. Den 3. oktober 1990 blev Tyskland genforenet, Berlin skulle atter blive hovedstaden. Inden for de timer der fulgte umiddelbart efter den 9. november, skitserede Lyndon LaRouche, der på daværende tidspunkt sad i fængsel, så den politik som nu går under forskellige navne i Verden, Den nye Silkevej, Bælte- og Vejinitiativet, og Schiller Instituttet ville rejse til de tidligere Warszawa Pagt-lande, og til Rusland og Kina for at tale for denne idé. Verden kom til at kende denne idé som en ny dialog mellem civilisationer, i modsætning til det der blev kaldt "civilisationernes sammenstød". Som med personen Florestan, i Beethovens opera {Fidelio}, havde LaRouche vovet at tale sandheden, og hans belønning var at blive lænket gennem hans fængsling. Og som med Florestan og Fidelio, førte Helga Zepp-LaRouche, grundlæggeren og lederen af Schiller Instituttet, gennem sin utrættelige promovning af 'Den nye Silkevej', og hvad der nu hedder 'Verdens-Landbroen', gennem sin udformning af 'dialogen mellem civilisationer' og gennem sin hengivelse til 'frihedspoeten' Friedrich Schiller, den vellykkede kampagne for at befri Lyndon LaRouche fra fængsel. I dag er Lyndon LaRouches triumf mulig på grund af hende. Det er mig en ære, som altid, at introducere Helga Zepp-LaRouche, grundlægger af Schiller Instituttet. [stående bifald]

Helga Zepp-LaRouche: Dette er et enestående øjeblik i vore liv, hvor vi samles her for at mindes og ære min elskede Lyn. Lyn ændrede livet for de fleste af os, på den mest dybtgående måde. Og hvis vi spørger os selv: "Hvor ville jeg have været, hvis ikke for det utrolige privilegium at have mødt Lyn, vor tids mest kreative tænder?" Hvis man ser rundt i vores samfund i dag, ser man så mange liv, der spenderes dårligt, mennesker, der er fortabt i materiel grådighed, jagten på penge, genstande, underholdning – nogle er meget succesfulde. De tjener mange penge, men deres sjæl har allerede længe været spist op af mere begær. Mange er ikke så succesrige. De kan ikke få enderne til at mødes. For de fleste af os åbnede Lyn døren til en sand medmenneskelighed, personligt, og i utallige diskussioner han havde med mennesker i løbet af sit lange liv bevægede han tusinder og atter tusinder af mennesker i USA, i Europa, i Afrika, i Asien og i Latinamerika. Han ændrede rent faktisk deres liv, og bevægede dem på en dybtgående måde... i de fleste lande på denne planet, på fem kontinenter. Lyn talte med mange grupper og enkeltpersoner... unge mennesker. Han oplyste fiskerne i Peru. Han fortalte skomagere i Italien om skomageri. Han talte med italienske lovgivere og lovgivere rundt om i verden. Han underviste iværksættere om fysisk økonomi. Han talte med fagforeninger, lærere, akademikere; verdens bedste musikere. Han åbnede døren til sandhed og viden for mange, mange mennesker. Og mange af dem sagde, at Lyn vidste mere om deres fagområde end dem, eksperterne selv, og at han var i stand til at ændre retningen i deres tænkning. Lys eksistens er et mirakel. Han trodsede alle hindringer for forfølgelsen af sit mægtige intellekt. Som ung følte han sig som en "grim ælling", som ikke ville passe ind i det banale miljø, der omgav ham. Men allerede som ung havde han den indre styrke til at afvise enhver intellektuel korrupsion. Lyn tilføjede imidlertid noget til det talent: Han havde en, for de fleste mennesker, ubegribelig intellektuel omhyggelighed og stringens. Han var virkelig en sandhedssøgende person, en

universel tænker, der indtog og tilføjede noget til næsten alle relevante grundlæggende vidensområder: naturvidenskaben, klassisk musik, poesi, historie, og den store Norbert Brainin sagde, efter to dage med meget intensive diskussioner: "Denne mand kender så meget mere til musik, end jeg gør". Man kunne sige det samme om Lyns viden om historie, den amerikanske historie, Sovjetunionens historie, om Afrika, om den europæiske filosofi. Og på alle disse områder, og jeg har sikkert glemt halvdelen af dem, gjorde han enestående opdagelser og tilføjede kvalitative gennembrud i dem. Ud af al denne universelle viden udviklede han sin egen videnskab om fysisk økonomi, og det blev anerkendt af mange fremragende lærere i mange lande, at hans metode var den mest dybtgående inden for økonomi som sådan. Lyns motivation for sit arbejde var – og er – kærlighed til menneskeheden. Når han arbejdede på et projekt, arbejdede han i 20 timer om dagen, og han kunne i sin bedste tider producere 60 til 80 sider med fodnoter, således at der ikke skulle ændres noget under redaktionen. Han kunne ikke fordrage tanken om at undertrykke folks potentiale, det være sig at de skulle leve i fattigdom, ligesom han ikke kunne fordrage ideen om fattigdom i udviklingslandene, og han begyndte at hade imperialismen, som den form for regering der gør netop det imod mennesker. Men han kunne heller ikke klare undertrykkelsen gennem fejlagtige ideer om de fysiske univers love, fordi sådanne fejltagelser ville føre til selvdestruktion af kulturer og civilisationer. Jeg har aldrig set eller hørt om nogen, der var så aldeles fokuseret på de nødvendige forandringer i systemet af undertrykkelse, og så aldeles fokuseret på at erstatte det med sin egen vision om en mere menneskelig og smuk verden. Denne opfattelse gjorde det muligt for ham meget tidligt – i 60'erne – at erkende den ødelæggende fare, der lå i rock-sex-modkulturen. Og se på USA i dag med hensyn til den kultur. Hvis Lyn ville have været præsident – og det kunne han have været, fordi han var godt på vej i kampagnen i 1984, og Illinois-kampagnen i '86 – ville det aldrig være sket. Og havde det ikke været for operationerne udført af de neolibérale og det neokonservative

etablissement, ville han have bragt verden i orden. Tænk på de ændringer, han allerede påbegyndte i den retning: Udviklingen af Latinamerika gennem sit samarbejde med López Portillo. Den smukke ide om at få bugt med fattigdom i Indien gennem sit arbejde med Indira Gandhi for en 40-årig udviklingsplan for subkontinentet. Han var i færd med at overvinde NATO's og Warszawa-pagtens militære blokke gennem sin ide om SDI (Strategic Defense Initiative -red.) , ideen om at gøre en ende på geopolitik og fortsætte med ideen om én menneskehed. Tænk over hvad der ville være sket, hvis hans opfattelse af at bruge SDI som drivkraft for videnskabelig udvikling og at bringe nye teknologier baseret på nye fysiske principper til udviklingslandene, den gigantiske teknologioverførsel, der gør det muligt for disse lande at springe fremad til de mest avancerede produktionsformer. Igennem flere årtier ville en lettelse af fattigdommen i Afrika, Asien og USA have fundet sted. Man ville have haft universel uddannelse af ethvert barn, allerede i anden generation, og af den uddannede ungdom i udviklingssektoren. I USA ville man have haft en offentlig debat om de spørgsmål, som Lyn rejste i sin smukke tale i 1988 i Chicago på konferencen 'Food for Peace' (Mad for fred), med henblik på at gøre de afrikanske ørkener til en frodig have der er i stand til at producere mad nok til verdensbefolkningen. Der ville være en debat i USA, ikke om "Game of Thrones", men om Einsteins Generelle Relativitetsteori og universets love. Han ønskede af få musikere til at diskutere principperne for klassisk komposition, i traditionen der rækker fra Bach til Brahms. Han ville have fået forskere til at opnå en dyb forståelse af livets princip, hvor de ville have fundet en løsning og kur mod de fleste sygdomme. Kreativiteten i sig selv ville være den højeste værdi i samfundet, og alle ville opleve den intellektuelle glæde ved en ny international renæssance. Og vi, der arbejdede med Lyn, havde det privilegium at få en forsmag på hvad det betyder at leve i idéernes verden. Hvis Lyn var blevet præsident, ville denne renæssance-ånd være blevet den intellektuelt fremherskende magt over hele USA og i

verden. USA er meget heldige at have sådan en person med et så smukt sind og en sådan profetisk vision. Lyn og jeg havde engang et møde med en biskop i Rom, og han sagde, at Lyn er en mand med forsyn, og jeg er helt enig: Fordi Lys liv og hans livsværk er i absolut overensstemmelse med skabelsens hensigt. Det er en tragedie for befolkningen i USA og resten af verden, at nutidens onde kræfter var i stand til at afspore denne indsats, i det mindste midlertidigt. Og et gennembrud for hele menneskeheden vil være forbundet med Lys ideer. Men Lys vision om, at en fuldt udviklet verden bliver en realitet i form af en 'Verdenslandbro, er nu ved at ske: En ny form for internationale relationer mellem nationer, en dialog mellem klassiske kulturer, der erstatter konfrontationen, og visionen om et internationalt samarbejde med kolonisering af Månen og en fælles mission til Mars. Hans fjender, som er menneskehedens fjender og fjender af folkets lykke, kan sejre på kort sigt. Men de er allerede hjemløst af Erinyerne ('hævnens gudinder', *red.*). De har muligvis kunnet dække over deres forbrydelser for en kort stund, men der er denne højere magt indenfor naturlov, som vil bringe deres forbrydelser for dagens lys. Lyn har tværtimod fortjent evigt liv. Hans liv har udspillet sig i evighedens samtidighed. Hans sind og ideer svæver over alle steder og tider. Lyn er nu i et rige, som det der er vist i *Skolen i Athen* (et billede af maleren Rafael *-red.*): Han er sammen med Sokrates og Platon, med Confucius, Kepler, Leibniz, Bach, Beethoven, Einstein og Vernadsky og alle de bedste 'hoveder' til alle tider, og indenfor alle kulturer.

Du er udødelig, elskede Lyn. *Herefter følger Helga Zepp-LaRouches afsluttende bemærkninger:*

Speed: "Et stort menneskes gerninger fortsætter med at indvirke på andre menneskers liv gennem tiderne. For det gode, som en dydig mand kan gøre, kan ikke gøres indenfor en livstid. Således lever han videre efter sin død, og virker videre som i livet. Den dydige handling, det veltalte ord

kæmper videre, udødeligt, sådan som han, der var dødelig, kæmpede. Lev således også du videre igennem endeløse tider". Denne idé er den idé, som Lyndon LaRouche levede med, og levede for. Den sidste linje i dette digt, der er dedikeret til komponisten Ludwig van Beethoven, lyder: "Glød dig i al evighed". For at afslutte dagens proces har vi har flere andre ting, flere stykker musik, og i øjeblikket uddeler vi et af dem til alle blandt publikum. Men hvad angår de sidste ord, som vi gerne vil sige i dag, er det mig endnu engang en ære at introducere Helga Zepp-LaRouche. [bifald]

Helga Zepp-LaRouche: Jeg vil gerne give jer et citat, som William Warfield gav som bidrag til *Festskrift* til Lyns 80-års fødselsdag i 2002. "Ja, også for mig har *Vier Ernste Gesänge* (Fire Alvorlige Sange –red.) af den store Johannes Brahms været hans sidste vilje og testamente. Min ven, hvad kan være bedre end, 'nu er der tro, håb og kærlighed, disse tre. Den største af dem alle, af disse tre, er kærlighed. 'Die Liebe er den største af dem alle".

"Lyn, vi elsker dig så højt, så højt – du har elsket menneskeheden på en sådan måde, at vi gør det til vores hellige engagement at udføre og realisere din vision, at bidrage med hele vores potentiale for at gøre verden til et bedre sted. Du er med os, og vi er med dig, for evigt. Og jeg siger til dig, som dine sidste ord til mig lød: Ich liebe dich (Jeg elsker dig)." [stående bifald]

Det vil kræve et nyt kredit-

og pengesystem

Den 10. juni (EIRNS) – De store centralbanker fortsætter med at kæmpe sig tilbage til de kvantitative lempelsesordninger, som de alle brugte til at trække City of London og Wall Street-bankerne gennem det sidste sammenbrud – et varsel om at et andet nærmer sig. Federal Reserve, som efter 10 år endelig øgede sin diskonto i 2018, har igen sænket den; formand Jerome Powell sagde: Betragt ikke de rednings-foranstaltninger der blev brugt under det sidste krak som “ukonventionelle” – de vil blive brugt igen. Efter at Den Europæiske Centralbank tilsyneladende ville fastholde sin diskonto uændret i et år den 6. juni, tilbragte dets præsident Mario Draghi dagene derefter med at sprede rygter og lækager om, at bestyrelsen i virkeligheden diskuterede rentenedsættelser og øgede opkøb af virksomheds- og statsobligationer fra private banker. Den Canadiske Centralbank vendte “modstræbende” tilbage til at sænke renten. Det samme gælder for de andre.

Skal vi tro på, at centralbankerne, blot “støtter en fortsættelse af udvidelsen”? Stagnerende og lav løn, som “udvidelsen” har bestået af siden sammenbruddet i 2007-08, er stoppet i Europa, og aftager i USA. Centralbankerne ved, og indrømmer, at billioner af gælden hos stærkt forgældede selskaber og superforgældede “zombiefirmaer” nu vil misligholdes under disse forhold, hvilket vil udløse et krak, der starter i en del af de finansielle markeder – “det sædvanlige blodbad” som Bank of Americas administrerende direktør, Brian Moynihan, tørt udtrykte det i en advarsel til den økonomiske klub i New York den 5. juni. Han burde vide det: BoA er den største gearede långiver siden sammenbruddet af alle megabankerne, og har solgt sin “junk-gæld” til ikke-banker som private kapital- og hedgefonde, hvilket nu “bekymrer” Moynihan.

Endnu et finansielt krak vil knuse realøkonomierne i Europa og USA, som endnu ikke er blevet genoprettet, og efterlade dem

fuldstændigt ødelagte. De "Fire Love", som Lyndon LaRouche kaldte en presserende nødvendighed den 8. juni 2014, må vedtages hurtigt nu – i særdeleshed Glass/Steagall-adskillelsen af kommercielle banker fra det spekulative kasino og udstedelsen af store mængder af national kredit til ny, høj energitæt og højteknologisk grundlæggende økonomisk infrastruktur.

Den russiske præsident Vladimir Putins nøgterne kommentarer til St. Petersburgs Internationale Økonomiske Forum (SPIEF) var vigtige: Den korte globale vækst (gennem flere alvorlige kriser) efter afslutningen af Den kolde Krig sluttede resolut med den globale krise i 2008-09, og siden da er påstået "BNP-vækst" afkoblet fra væksten i handel med fysiske varer, der næsten ikke er øget. "Kvantitativ lempelse og andre foranstaltninger undlod at løse problemerne og skubbede dem kun ud i fremtiden." Ved at vende tilbage til den politik nu, bekræfter centralbankerne, at Putin har ret.

Lyndon LaRouche sagde i en videoptaget tale til en konference i Rusland på bunden af det økonomiske sammenbrud i 2009 efter den finansielle krise, at kun et nyt kreditsystem – ikke et monetært, men et kreditsystem – kunne iværksætte et reelt økonomisk opsving. Teksten til disse bemærkninger, "Aftale blandt fire magter kan afværge et totalt sammenbrud", offentliggøres i den 14. juni, 2019-udgaven af Executive Intelligence Review. Ved at identificere de initiativtagende magter som Kina, Rusland, USA og Indien, specificerede LaRouche: "Menneskehedens fremtid, selv om det er nogle generationer borte, afhænger nu af udviklingen af Månens kolonisering som et produktionscenter for at bygge dele af udstyr, der vil bringe mennesket videre til koloniseringen af Mars. Dette vil være en grundlæggende ændring i karakteren af menneskets tilsyneladende skæbne i løbet af denne periode". Denne "videnskabelige drivkraft" for kreativitet og produktivitet udgjorde en anden af LaRouches økonomiske "Fire Love" i 2014.

De store projekter på Jorden og i Solsystemet er der til at blive gennemført med et nyt kreditsystem; Kina har med sit Bælte- og Vejinitiativ iværksat processen. I USA ligger de store projekter umiddelbart foran os i udviklingslandene Mexico og Mellemamerika, og er allerede blevet foreslået i en eller anden form til Trumps regering. For at gennemføre dem – og for at forhindre det ødelæggende forestående finanskarak – kræves der et nyt kreditsystem fra de fire magter, som LaRouche foreslog det.

Efter folketingsvalget: Tak for jeres stemmer og hvor går vi videre fra her. Se også diskussionen. Klik her.

Med formand Tom Gillesberg

Diskussion:

Lyd:

LaRouche siger: USA og Kina må samarbejde – i rummet, om fusionskraft og store udviklingsprojekter.

Den 4. juni (EIRNS) – Hvad der i dag synes at være det største økonomiske og strategiske problem i verden blev tydeligt fremlagt af Lyndon LaRouche for 22 år siden i en vigtig offentlig præsentation. LaRouche sagde den 10. maj 1997: De Forenede Stater og Kina er de to nationer hvis forhold er mest relevant for menneskehedens fremtid i det 21. århundrede; de må samarbejde for at fremme den økonomiske udvikling på verdensplan.

I eftermiddag, blot dage før der i New York skal afholdes en mindehøjtidelighed til erindring om LaRouches liv og arbejde, understregede hans kone, Schiller Instituttets præsident Helga Zepp-LaRouche, dette faktum. Hun sagde, at mellem denne LaRouche-erindringsdag den 8. juni og G20-mødet i Osaka den 28.-29. juni – hvor præsident Donald Trump sandsynligvis vil mødes med Kinas præsident Xi Jinping samt Ruslands præsident Vladimir Putin og den indiske premierminister Narendra Modi – må rigtig mange ledende skikkelser træde frem og stærkt tale for en politik for samarbejde og udvikling mellem USA og Kina. Disse fire magter kan rent faktisk arbejde sammen i regi af et nyt internationalt kreditsystem for store infrastrukturprojekter og økonomisk udvikling af udviklingssektoren. Men forholdet mellem Amerika og Kina, der, som Zepp-LaRouche sagde, nu “blæser i vinden”, er det der skal rettes op på.

“Alternativet” er at tro på propaganda og slutte sig til krigspartiet, som ønsker supermagtskonflikter, endog krig, i stedet for udvikling. For mindre end to år siden vidste

millioner af amerikanere, at præsident Donald Trump ønskede et godt samarbejdsforhold med Kina og støttede ham 100% i det. Millioner andre vidste, direkte eller indirekte, hvilke hastige økonomiske og videnskabelige fremskridt Kina har gjort, hvor mange millioner mennesker man har bragt ud af fattigdom. To år senere tror mange af disse millioner på en krigspropaganda så vanvittig, at de tror på, at kinesiske virksomheder fremstiller S-togvogne til at udspionere dem.

For tre år siden respekterede millioner af amerikanere Ruslands præsident for at hjælpe med at bringe præsident Barack Obama ud af krigen i Syrien – en krig amerikanerne overvejende modsatte sig. Krigspartiet, ledet af britiske og amerikanske efterretningsorganer, der angriber præsident Trump, udbasunerede anti-russisk propaganda igennem tre år. Det er nu blevet afsløret som et kupforsøg mod præsident Trump af det Britiske Imperium og dets krigsparti. Hvorvidt præsidenten krævede tilfredsstillelse i Storbritannien, ved at stille skarpe spørgsmål om de personer der pressede på for at vælte ham, "blæser i vinden" på nuværende tidspunkt.

Lyndon LaRouche bemærkede også ofte, at nogle mennesker er udstyret med et indre kompas og handler ud fra egen viden og overbevisninger, mens der er mange, der er orienteret imod andre, og forsøger at sige hvad de tror andre forventer at høre fra dem. Denne form for propaganda virker på den måde. Den amerikanske udenrigsminister fortalte en stor schweizisk avis, at hvis man har en kinesisk fremstillet mobiltelefon, går al ens information direkte til lederen af det kinesiske kommunistparti!

De der vælger – lige pludselig – at tro på sådanne ting, kan glemme nye infrastrukturprojekter i USA eller rimelige priser for landbrugsafgrøder eller at genoplive et bemandedt Måneprogram og derefter til Mars, eller et gennembrud for fusionsenergi. Krigspartiet har ingen interesser i disse henseender.

Hvad det amerikanske præsidentskab skal blive til – hvad angår samarbejde eller konfrontation med de øvrige ledende videnskabelige og økonomiske stormagter – på dette G20-møde mellem stats- og regeringscheferne om tre uger – blæser også i vinden. Det er op til os.

G20 – gør det til et vendepunkt for menneskeheden

Den 3. juni (EIRNS) – I denne juni måned står verden over for det store paradoks i vor tid: På den ene side spredes truslen om flere kriser, som er ude af kontrol på flere fronter, både økonomisk og strategisk; og på den anden side samles verdens ledere 28.-29. juni til G20-topmødet i Osaka – centrum for verdens største samarbejdsprojekt i historien, i Bælte- og Vej-Initiativet.

I USA bliver det Demokratiske Parti drevet af Robert Muellers luskeede pressekonference og af de stadig mere psykotiske yderliggående demokratiske partimedlemmer (herunder de fleste kandidater, der stiller op til præsidentvalget) for at binde Kongressen og den daglige nyhedscyklus til en rigsretssagskampagne. Samtidig bliver det desperate behov for Kongressens ageren for at håndtere den katastrofale ødelæggelse som følge af oversvømmelserne på tværs af de centrale landbrugsområder, sammen med et næsten totalstop for landbrugets omsætning til Kina på grund af den eskalerende handelskrig, bremset af den dysfunktionelle Kongres. Eventuelle langsigtede løsninger på den økonomiske boble eller det massive infrastrukturelle underskud bliver ikke engang

overvejet.

I Europa er EU tæt på opløsning, med regeringsomvæltninger i Storbritannien, Frankrig, Tyskland, Grækenland, Østrig m.fl. Det Grønne Partis sejr i næsten alle større byer i Tyskland i sidste måneds Europaparlamentsvalg indvarsler Tysklands undergang som en industriel og videnskabelig nation, gennem en selvdestruktiv proces, der er endnu strengere end den modbydelige Morgenthau-plan, der havde til hensigt at afindustrialisere Tyskland efter Anden Verdenskrig.

Og alligevel har Trump-regeringens justitsministerium, under justitsminister William Barr, iværksat en ubegrænset undersøgelse af den egentlige rod til alle disse problemer: Det Britiske Imperium og dets aktiver i USA, som troede de kunne vælte en præsident, hvis "forbrydelse" var at fremme venlige forbindelser med Rusland og Kina. De neokonservative og Wall Street-operatører, der omgiver præsidenten, har gjort alt hvad der stod i deres magt for at blokere Trumps hensigter: Nægter at følge hans ordrer om at trække sig ud af Syrien og Afghanistan; fremkalder kriser i Venezuela, Iran og Nordkorea med den hensigt at overvinde Trumps afvisning af krige for regimeskifte; fejlagtige anklager mod Kina for at løbe fra foreslåede handelsaftaler med henblik på at undergrave en næsten afsluttet aftale; og kolportering af den "store løgn" i Mueller-rapporten, at Rusland blandede sig i 2016-valget.

Og alligevel er en løsning ligetil. Trump har til hensigt at mødes personligt med Vladimir Putin, Xi Jinping og Narendra Modi på G20-topmødet – netop de fire verdensledere, som Lyndon LaRouche identificerede som den nødvendige kombination til at erstatte det affældige Britiske monetære system med et globalt kreditsystem for at udnytte det enorme udviklingspotentiale for en udvidet Ny Silkevej – som titlen på EIR's særlige rapport formidler: "Den Nye Silkevej bliver Verdens Landbro". Det er kun ved at handle personligt, ansigt til ansigt med andre verdensledere, at Trump potentielt kan handle på

LaRouche-programmet.

I de tre uger op til G20-topmødet, må der ske en fuldstændig mobilisering af nationer og enkeltpersoner for at skabe det nødvendige gennembrud. Mindehøjtideligheden for Lyndon LaRouche lørdag den 8. juni på Manhattan, og underskriftsindsamlingen for at overbevise Trump om at frifinde LaRouche er udgangspunktet for denne mobilisering.

Trump, Barr tager kraftige skridt imod kupmagerne, men spændinger i forhold til Kina truer

Den 2. juni (EIRNS) – Præsident Donald Trump ankommer til London den 3. juni, hvor han har lejlighed til direkte at udfordre de kriminelle handlinger af de britiske imperialistiske operatører, hvis fejlslagne indsats for at afsætte USA's præsident nu er eksponeret for offentligheden. Denne forbrydelse matcher tidligere forbrydelser begået af 'Perfidious Albion' (perfide Storbritannien, red.) mod USA og det Amerikanske System siden frihedskrigen, herunder krigen i 1812 og den britiske sponsorering af konføderationen i borgerkrigen. Den kendsgerning at det Britiske Imperium har udført flere mord på amerikanske præsidenter, herunder på JFK, kræver, at de britiske efterretningsoperatører, der dirigerede det mislykkede kup, herunder tidligere direktør for MI6 Richard Dearlove og daværende GCHQ-direktør Robert Hannigan, offentligt og højlydt identificeres og fordømmes – noget, som

Lyndon LaRouche fremholdt som den "kunstige fordel" opnået ved en forhånds-identificering af den egentlige 'kontrollør' af en potentiel snigmorder.

Trump har trods alt offentligt identificeret briterne og Five Eyes-medlemmet Australien som centrale aktører i kuppet. Med hensyn til hans statsbesøg har EIR nu udarbejdet "Syv spørgsmål og krav, som Præsident Trump burde fremsætte overfor sine britiske værter, hvis noget som helst efterretningssamarbejde skal fortsætte"; dette dækkes i dagens 'EIR Daily Alert'.

En afsløring af det Britiske Imperiums historiske rolle i bestræbelserne på at genoprette kontrollen over dets tidligere amerikanske koloni har aldrig været mere presserende eller mere gennemførlig. Det amerikanske folk har fået øjnene op for denne virkelighed på grund af den åbenlyse britiske had – og de skjulte handlinger – mod Donald Trumps præsidentskab. Mennesker med god vilje, som for eksempel patrioter i deres respektive nationer, må gøre alt hvad der står i deres magt for at hjælpe med at afsløre dette onde uvæsen og afslutte eksistensen af imperialismen og geopolitik i verden en gang for alle.

Nødvendigheden for denne indsats ses af den voksende fare for konfrontation mellem Kina og Trump-regeringen, på trods af Trumps personlige erklæring om at han ønsker gode forbindelser med Xi Jinping og Kina. Tiltrædende forsvarsminister, Patrick Shanahan, der talte ved 'Shangri-La Dialogue' i Singapore den 1. juni, fremsatte en række løgnagtige angreb mod Kina, med kun få formildende udsagn der lagde op til samarbejde. Han fordømte Kina som en "uregerlig aktør", der udfordrer den "regionale orden" og er "den største trussel mod landenes vitale interesser i hele regionen", idet han gik i detaljer med flere beskyldninger fra den hysteriske kampagne der foregår i USA og Storbritannien i dag, imod alt hvad der er kinesisk.

De andre nationer i Asien mener selvfølgelig ikke, at Kina er en trussel, men hilser Kinas opstigning – og de store fordele ved det nye paradigme, der tilbydes af Bælte- og Vej-Initiativet – velkommen, på trods af “instruktionerne” fra Vesten om, at de skal tage USA’s parti mod Kina og undgå den “rovgriske økonomi og aftaler om gæld for suverænitet” (Shanahans ord), der kommer fra Kina.

Faren er stor. Den kinesiske forsvarsminister, General Wei Fenghe, henvendte sig til det samme forum i Singapore i dag. Han begyndte: “Menneskeheden står ved en skillevej”, idet han modstillede “Xi Jinpings store vision om at opbygge et samfund med en fælles fremtid for menneskeheden” med Shanahans forsøg på at genoprette “militære blokke” og åbenlyst forsøge at “undergrave andres interesser”. General Wei udtalte: “Se verden med et åbent og rummeligt sind, og der vil være venner og partnere overalt. Se verden med et smalt og afvisende sind, og der er kun fjender og modstandere. Dette er en selvopfyldende profeti.”

Kinas statsråd udgav også i dag en hvidbog om “Kinas holdning til de kinesisk-amerikanske økonomiske og handelsmæssige konsultationer.” I hvidbogen afviser Kina kraftigt beskyldningerne fra de amerikanske handelsforhandlere, Robert Lighthizer og Steven Mnuchin, om at Kina ikke har honoreret aftaler, eller at Kinas utrolige fremskridt alene skyldes tyveri af teknologier fra Vesten. Hvidbogen fortsætter: “Handelskrigen har ikke ‘gjort Amerika stort igen.’ Ikke desto mindre opfordres der til fornyede forhandlinger.

Den kommende måned, der leder frem til G20-mødet i Osaka den 28.-29. juni, er et afgørende øjeblik i menneskehedens historie. Statsoverhovederne for de fire store civilisationer, der af Lyndon LaRouche er identificeret som “De Fire Magter”, vil alle være til stede – Kina, Rusland, Indien og USA (der repræsenterer destillationen af det bedste fra den europæiske civilisation). Trump har antydnet, at han agter at mødes med Vladimir Putin, Xi Jinping og Narendra Modi på dette topmøde.

Det er denne gruppering, som LaRouche identificerede som værende det nødvendige minimum til at udgøre en Ny Bretton Woods-konference; at etablere et nyt globalt kreditsystem; en konference, der kan erstatte det fallerede London-baserede monetære system; skabe et nyt paradigme med et win-win samarbejde, der vil erstatte det nuværende 'anglo-hollandske' liberale system for evigt.

Der vil blive afholdt en mindehøjtidelighed for Lyndon LaRouche den 8. juni i New York City. Der kunne ikke være en mere passende begivenhed for at ære hans minde, end at de fire stormagtsledere mødes for at starte processen med at udforme det nye paradigme. Hvis Trump ville bekendtgøre Lyndon LaRouches frifindelse i denne historisk gunstige måned, ville potentialet for det nye paradigme blive betydeligt forøget.

Helga Zepp-LaRouche i Kina: Øst/Vest-samarbejde er den eneste vej fremad Schiller Instituttets ugentlige webcast med Helga Zepp-LaRouche den 30. maj 2019

I denne uges webcast diskuterer Schiller Instituttets grundlægger, Helga Zepp-LaRouche, hendes seneste rejse til Kina, hvor hun deltog i konferencen om dialog mellem asiatiske civilisationer, den 15.-16. maj i Beijing, med præsident Xi

Jinping som hovedtaler. Zepp-LaRouche og vært Bill Jones diskuterer, hvad der faktisk står på spil i den såkaldte handelskrig mellem USA og Kina, og hvordan det er muligt at løse den, så begge nationer vinder ved det. Hun advarer om, at det ikke er nogen fordel for Vesten at forsøge at indeslutte en nation som Kina, der har givet så mange bidrag til den menneskelige civilisation. Den eneste vej fremad, som vil være til gensidig gavn for begge lande og deres befolkninger, er et samarbejde og en overvindelse af de vestlige neokonservatives strategi for 'sammenstød af civilisationer' – "Clash of Civilizations".

Et nyt paradigme for menneskeheden kræver amerikansk-kinesisk samarbejde!

Den 28. maj (EIRNS) – Præsident for Schiller Instituttet, Helga Zepp-LaRouche, udstedte i dag højt og tydeligt en opfordring til Lyndon LaRouches bevægelse i USA om at tage føringen med at mobilisere en kraft, der er tilstrækkelig stærk til at knuse det anglofile etablissemments forsøg på at fremprovokere en konfrontation mellem USA og Kina.

Folk må vækkes: "Vi kan ikke have verden opdelt i to blokke og gå tilbage til en koldkrigsperiode, fordi det ville være det absolutte sammenbrud af verdensøkonomien og have ødelæggende militære og strategiske konsekvenser", advarede hun.

Det amerikanske folk må spørge hvem, eller rettere hvad, der sætter USA op for denne potentielle katastrofe?

Den samme 'efterretningsgruppe', styret af det Britiske Imperium, der bagvaskede, retsforfulgte og fængslede den amerikanske statsmand Lyndon H. LaRouche i dens desperation for at undertrykke hans ideer; det samme britisk-amerikanske 'efterretnings-samfund', der nu endelig er kommet under officiel efterforskning for dets forsøg på at kuppe den behørigt valgte præsident i USA, Donald Trump. Dette er det politi-statsapparat der, med FBI-direktør Christopher Wra's ord, mobiliserer en indsats af "hele samfundet" for at overbevise det amerikanske folk om, at Kina nu er "denne generations trussel", som må indkapsles og besejres.

Alene ideen om, at en nation på 1,4 mia. mennesker, der er engageret i at udvikle sig selv, og nu resten af verden gennem Bælte- og Vejinitiativet, kan "indkapsles", er arrogant selvbedrag. Alligevel pumper disse fjender af USA en bølge af løgne ud om, hvordan Kinas succes med at løfte sit folk – en femtedel af menneskeheden! – ud af tilbagestående og fattigdom, er en trussel mod den amerikanske 'way of life'.

Ikke alle amerikanere er blevet narret af den løgn. Det fremgik af sidste uges samarbejdstopmøde i Kentucky mellem guvernører fra USA og Kina, hvor 400 amerikanske og kinesiske embedsmænd og forretningsmænd talte om, hvordan kineserne og amerikanerne har "det samme værdisystem", nemlig at arbejde hårdt for at skabe bedre liv for deres børn.

Men krigen mod Kina er ikke stoppet. Erklæringer fra amerikanske regeringskontorer om at Kina nu er en fjende, de vilde tiltag for at lukke den kinesiske telekommunikationsgigant Huawei, og Robert Lighthizer og hans allieredes beslutsomhed med at vende handelsforhandlingerne til et våben for at pålægge kontrol over Kinas interne udvikling, har i kombination rystet Kinas tillid til, at USA kan være en ven. Zepp-LaRouche rapporterede fra sine drøftelser under sin netop afsluttede 12-dages tur til Kina, at der er stor skuffelse blandt mange i Kina over sammenbruddet af det de troede var et positivt forhold,

begyndende med præsident Xi Jinpings besøg hos præsident Donald Trump i Mar-a-Lago i april 2017, og de er kommet til den konklusion, at USA's mål for nærværende er at forhindre Kinas opstigning.

Et modsætningsforhold mellem USA og Kina vil dræbe muligheden for at nå den stærkt krævede firemagts-aftale foreslået af Lyndon LaRouche, hvor USA, Rusland, Kina og Indien går sammen for at lede menneskeheden til at erstatte det britiske imperialistiske system og dets onde syn på mennesket som et dyr, advarede hun.

Zepp-LaRouche henledte opmærksomheden på et nøgleafsnit i Global Times' lederartikel den 27. maj, hvor det førende engelsksprogede dagblad i Kina skrev: "I et politisk helt anderledes amerikansk samfund er der ingen magtfuld kraft, der modsætter sig en ekstrem politik mod Kina. Selv om der er kritik af handelskrigen, repræsenterer de fleste af dem særlige interesser. Der er ingen strategisk gentænkning af, hvordan man forhindrer en eskalering. USA's undertrykkelse af Kina griber stadig mere om sig."

LaRouche-bevægelsen og Schiller Instituttet "er meget velkendte i Kina – faktisk sagde flere mennesker, at vi er berømte i Kina; Lyndon LaRouche er absolut respekteret som en af de mest dybtgående tænkere hvad angår økonomi", rapporterede hun. "De bedre orienterede mennesker i Kina ved hvad vi laver i USA og Europa, men de [Global Times] siger også," der er ingen stærk kraft ... ", en kraft, som kunne modvirke, hvad de klart ser som kombinationen af Demokraternes krigsfaktion og neokonservative i det republikanske parti," understregede hun.

Derfor udstedte hun opfordringen til LaRouche-styrkerne om at tage lederskab i USA for at afvise anti-Kina-propagandaen, fordi den ikke er baseret på virkeligheden, og at bruge Lyndon LaRouches ideer til at rykke Trump-regeringen ind i det nye paradigme.

Zepp-LaRouche definerede det nye paradigme enkelt og smukt og argumenterede for, at "det nye paradigme betyder blandt andet at tænke på den slags internationale relationer, der er passende for den menneskelige art. Man kunne ønske, at relationerne mellem nationer er som i en god familie, hvor onklen ønsker, at nevøen skal blive et geni; hvor bedstemor vil have barnebarnet til at være den bedste sangerinde i verden; hvor børnene ønsker at have den bedst mulige alderdom for deres forældre og bedsteforældre – med andre ord, hvor man ønsker det bedste for den anden nation, og man har tanke på, hvordan man fremmer potentialet for det bedste for alle verdens nationer."

Enten vil en polariseret verden bryde sammen i en mørk tidsalder, eller vi kan glædes over et nyt udviklingsparadigme – ingen tredje vej

Den 27. maj (EIRNS) – Helga Zepp-LaRouche, der for nylig vendte tilbage fra et 12-dages besøg i Kina, talte om den ekstreme polarisering verden nu står overfor på flere fronter: Den alvorlige konflikt mellem USA og Kina over handel og det gemene angreb på Huawei; de traditionelle konservative og liberale partiers generelle sammenbrud i hele Europa, som det fremgår af gårsdagens valgresultater i Europa-Parlamentet med

fremkomsten af pro-vækst nationalistiske kræfter på den ene side og anti-vækst grønne fascister på den anden side; og sammenbrudskrisen i Argentina, Venezuela og muligvis også Brasilien.

Konferencen den 15. maj i Beijing om dialogen med de asiatiske civilisationer, hvor Zepp-LaRouche var en af talerne, blev anført af en "helt anden tilgang til problemløsning gennem dialog", sagde hun. Det var tydeligvis en fortsættelse af ånden i Den Nye Silkevej, som prægede Bælte- og Vej-foraene i maj 2017 og april 2019, tilføjede hun. Om Præsident Xi Jinpings indledende tale sagde hun, at "det var et renæssancemenneske, og at det konfutsianske aspekt i hans tilgang er meget tydeligt".

Alligevel er stemningen i Kina om konflikten med USA ved at nå et kogepunkt. Med sammenbruddet af handelsforhandlingerne, de nyligt pålagte toldtariffer og især angrebet på Huawei, har den kinesiske presse for første gang i mange år antaget en alvorlig tone mod det, som de åbenlyst opfatter som en trussel fra USA om at pålægge en slags "ekstra territorialitet", som Kina led under i "ydmygelsens århundrede" under briterne og deres "ulige traktater".

I den redaktionelle leder, "USA skal tydeliggøre sin tilgang til Kina", i kommunistpartiets Global Times spørges i dag: "Hvad i alverden ønsker USA med Kina? Vil de have fair handel, eller afviser USA at acceptere Kinas udvikling og forsøger at nedbryde den kinesiske økonomi som sit endelige mål?" Den stiller et rimeligt krav: "Af hensyn til de langsigtede interesser og det kinesiske og det amerikanske folks velbefindende, samt verdensfreden, har Washington en forpligtelse til at komme med et seriøst og oprigtigt svar på spørgsmålet, for at hjælpe det kinesiske samfund med nøjagtigt at forstå USA's hensigt. En sådan forståelse vil grundigt påvirke det kinesiske samfunds reaktion på USA's indledte handelskrig og Kinas generelle holdning til USA."

Zepp-LaRouche påpegede, at kineserne, ligesom russerne, genkender den ofte tydelige forskel mellem præsident Donald Trump og den neokonservative kolonialistiske mentalitet hos mange omkring ham – i særdeleshed nævnes vicepræsidenten og den nationale sikkerhedsrådgiver med navn. Hun pegede på Trumps besøg i Storbritannien den 3.-5. juni som værende kritisk – vil han påtale briternes bestræbelser på at omstyrte hans regering? Vil han kræve undskyldning og en offentlig redegørelse af dem, der ledte det mislykkede kupforsøg mod deres tidligere koloni? Herefter erklærede Zepp-LaRouche: “I slutningen af juni kommer G20-mødet, hvor det er meget muligt, at Trump vil mødes med både Xi Jinping og Putin [og Modi *-red.*]. Og det er indlysende det sted, hvor man absolut er nødt til at have et nyt Bretton Woods, man har brug for løsningen på disse konflikter.”

Dette “Nye Bretton Woods” refererer til Lyndon LaRouches opfordring til at de fire centrale magter, Kina, Rusland, Indien og USA, indkalder til en konference med andre af oprigtig vilje, til at erstatte det bankerotte vestlige monetære system med et kreditsystem, som det oprindeligt var påtænkt af Franklin Roosevelt – til at dirigere kredit til omfattende infrastruktur og agroindustriell udvikling i de tidligere koloniserede lande på denne planet – et projekt der allerede er iværksat under Kina og Ruslands ledelse gennem Bælte- og Vejinitiativet.

Følg med i Schiller

**Instituttets Venners'
Folketingsvalgkampagne uden
for partierne
på www.sive.dk, inkl.
pressedækning af Tom
Gillesberg (København)
på TV2's Go' Morgen, DR's P3
og i BT og Ingeniøren.**

Klik her.

Se også

Kandidat i Nordsjælland Hans Frederik Brobjergs mange korte videoer og læs hans valgdigte.

Kandidat i Københavns omegn Christian Bechmann Olesens valgvideo.

Kandidat i Østjylland Hans Schultz' udtalelse.

**Statsmandskunst versus
geopolitik: Den asiatiske**

skueplads

Den 26. maj (EIRNS) – “Det er karakteristisk for et vendepunkt i historien, at de fleste mennesker ikke har noget begreb om, hvad der sker. Kun de visionære, der har en klar ide om fremtidens positive potentiale, er i stand til at gribe ind i processen i afgørende momenter for at afværge potentielle katastrofer, og i stedet indlede en ny epoke for menneskeheden. Vi befinder os i et sådant faseskift.”

Disse var de indledende ord af Schiller Instituttets grundlægger og præsident, Helga Zepp-LaRouche, i hendes præsentation til ‘Konferencen om dialog mellem asiatiske civilisationer, 2019’, der blev afholdt den 15. maj i Beijing. De beskriver præcist det afgørende øjeblik menneskeheden står overfor.

Menneskeheden står i dag over for to diametralt modsatte, uforsonlige tilgange. Den ene fremmer geopolitik, konfrontation og unilateralisme til forsvar for det Britiske Imperiums døende verdensorden; den anden opfordrer til en dialog mellem nationerne, baseret på højdepunkterne i deres respektive civilisationer. Som Zepp-LaRouche understregede i sin tale: “Hvis vi ønsker at skabe en mere menneskelig orden, må den bygges på de bedste begreber, der er produceret af forskellige kulturer. Disse begreber må så at sige have en ontologisk, erkendelsesmæssig, karakter, fordi intet i dem kan være tilfældigt eller af blot en samtidig karakter. “De skal afspejle hvad der i den jødisk-kristne vestlige civilisation er kendt som ‘naturlov’, den højere orden af universets kreative udvikling, som kan erkendes af det menneskelige sind, og i hvilken mennesket deltager.

Det er i dette domæne, at menneskeheden mest har brug for ‘Lyndon LaRouches vise ord’. I denne epoke udarbejdede LaRouche på egen hånd de begreber, der er nødvendige for at bringe et nyt paradigme til virkelighed – og at slå en pæl

gennem hjertet på det gamle paradigme med dets onde menneskesyn. Mange af LaRouches skrifter kunne nævnes i denne henseende, men ingen er bedre end hans bog fra den 19. december 2004: Dialogen mellem eurasiske civilisationer: Jordens næste halvtreds år. (The Dialogue of Eurasian Civilizations: Earth's Next Fifty Years) [Se EIR, 7. januar 2005.]

Det er med dette for øje – nemlig at give USA og alle verdens nationer adgang til sådanne begreber – at vi fejrer LaRouche-mindehøjtideligheden den 8. juni i New York City, samt ved et halvt dusin satellitbegivenheder over hele landet. Det drejer sig især om de begreber og den politik, som Trump-regeringen har brug for, mens den bryder fri af det britiske komplot for at vælte hans præsidentskab, med henblik på højt og tydeligt at afvise den selvmorderiske politik for økonomisk og geopolitisk konfrontation med Kina og Rusland, som briterne ønsker at pålægge USA Det er en afklaring, som verden snarest ønsker at høre fra Washington.

Vi henviser læseren til 'Beijing-konsensus 2019 fra Konferencen om Dialog mellem Asiatiske Civilisationer', der netop blev udgivet den 24. maj som en glimrende afspejling af den nye vision for menneskeheden, der nu spredes over Asien såvel som andre kontinenter. Denne opfattelse blev allerede understreget af Kinas præsident Xi Jinping i hans hovedtale til det første Bælte- og Vejforum for Internationalt Samarbejde, der blev afholdt den 14.-15. Januar 2017:

“Vi bør bygge Bæltet og Vejen ind i en sammenhæng, der forbinder forskellige civilisationer. I forbindelse med Bælte- og Vejinitiativet burde vi sørge for, at udveksling erstatter fremmedgørelse, når det gælder forskellige civilisationer, at gensidig læring erstatter sammenstød, og at sameksistens vil erstatte en følelse af overlegenhed. Dette vil øge den gensidige forståelse, gensidige respekt og gensidige tillid mellem forskellige lande.”

Foredrag #4 (18. maj): Italiensk Videnskab og Kultur

Talere: Liliana Gorini, John Sigerson

Lyndon LaRouches ideer afspejler i Italien et fremskridt for den videnskabelige og kunstneriske revolution i det 15. århundredes florentinske renæssance. Dette fremskridt omfatter en tilbagevenden til en naturlig musikalsk stemning, hvilket Giuseppe Verdi krævede for mere end et århundrede siden; Italiens nylige skridt til at gennemføre LaRouches forslag om en Glass/Steagall-banklovgivning, en tilbagevenden til Hamiltons principper om økonomisk politik; og Italiens dristige beslutning om at tilslutte sig Kinas Bælte- og Vejinitiativ for verdens udvikling.

Grundlæggende er der imidlertid ikke noget specifikt italiensk knyttet til disse fremskridt; Italien er den gode muldjord, som bærer de nuværende frugter af de platoniske ideer, der opstod i det gamle Grækenland, videreført af Nicolaus Cusanus, Johannes Kepler, den tyske matematiker og fysiker Bernhard Riemann, og det musikalske geni Wilhelm Furtwängler. Furtwängler var omtrent ene om at redde den europæiske musikkultur fra at blive destrueret af den britiske *golem* Adolf Hitler. Senere blev han den ledende inspiration for LaRouches insisteren på at musik ikke udfoldes i lyd, men i det riemannske komplekse domæne.

Class #3 (11. maj): Lyndon LaRouches unikke bidrag til videnskaben om universel historie

Taler: Will Wertz

Formålet med denne forelæsning er at hylde Lyndon LaRouches unikke bidrag til videnskaben om universel historie. I et essay han skrev, som blev udgivet i foråret 1993 med titlen "Om Gud", skrev han: "Hvis vi måler historien med standarden at hver person er imago viva Dei, får vi en komplet anderledes opfattelse af historien, end det som er beskrevet i vores tåbelige lærebøger fra universiteterne og lignende steder". I et efterfølgende essay, udgivet i tidsskriftet Fidelio i efteråret 1993 med titlen "Historie som videnskab", fortsatte Lyndon LaRouche: En rigoristisk definition af begrebet "historie" begynder med det faktum, at den fortsatte eksistens af den menneskelige art er styret af et princip som ikke eksisterer for andre arter."

**POLITISK ORIENTERING OG
SCHILLER INSTITUTTETS VENNER**

**VALGMØDE den 23. maj 2019:
Være med til at skabe
historie – to uger til
valget.
Tom Gillesberg og Christian
Bechmann Olesen**

Lyd:

**Russiagate-fupnummer
kollapser. Bring USA, Rusland
og Kina sammen nu
for at erstatte det Britiske
Imperium for evigt**

Den 22. maj (EIRNS) – Det russiske svindelnummer startede ikke med Obamas efterretningsholds forræderi rettet mod Donald Trump. Det begyndte i 2014, da det samme hold af korrupte efterretningsfolk, sammen med Obamas udenrigsministerium og deres følgesvend George Soros, bakket op af den falske nyhedspresse, iværksatte det Britiske komplot for at vælte den folkevalgte regering i Ukraine, ved åbent at støtte de neo-

nazistiske bander, som udfører en voldelig "farve-revolution" mod regeringen i Kiev. Ved at tildele 5 milliarder \$ til anti-russiske NGO'er, uddele små kager til hagekorsbærende bøller på Maidan-pladsen, gennemførte Obamas repræsentant, Victoria Nuland, og hendes ven Christopher Steele – den samme MI6-agent, der senere opdigtede det falske dossier om Trump – et kriminelt, voldelig kup, skød skylden på russerne, og igangsatte deres operation for en 3. verdenskrig.

Derefter opfangede kandidat Donald Trump stemningen fra en amerikansk befolkning, der afskyede den økonomiske nedgang, evindelige koloniale krigsførelse, den forsætlige overmedicinering af deres venner og børn, og kulturen af pessimisme og grimhed. Hans løfte om at genoprette det amerikanske system fandt genklang hos borgere, der havde oplevet 50 års organisering af LaRouche-bevægelsen, som både advarede om truslen om depression og krig under den britisk dominerede monetære og strategiske politik fra familien Bush og Obama, og samtidig fremsatte de nødvendige økonomiske, strategiske og kulturelle politikker for at opnå en ny, produktiv og fredelig verdensorden.

LaRouche, ene og alene, advarede om det onde i den grønne psykose, der forgiftede den historiske amerikanske optimisme. LaRouche alene identificerede det faktum, at "Dope, Incorporated" (A/S Narkotika –red.,) blev drevet af bankerne i London og Wall Street, de samme spekulative banker som organiserede og finansierede de endeløse krige, der krævedes af "det militær-industrielle kompleks". LaRouche alene kæmpede for et Måne-Mars-projekt for at realisere menneskehedens "udenjordiske imperativ". LaRouche alene fremsatte nødvendigheden af at gøre en ende på det Britiske Imperium, en gang for alle, med dets geopolitiske, dyriske syn på mennesket – intet mindre – og at dette udelukkende kunne opnås ved, at USA sluttede sig til Rusland, Kina og Indien, som et minimum, for at erstatte det fallerede britiske monetære system med et nyt kreditsystem, baseret på de hamiltoniske principper, der

havde skabt det oprindelige amerikanske system. LaRouche alene foreslog "Den Nye Silkevej" for at forene øst og vest efter Sovjetunionens sammenbrud, som et middel til at afslutte geopolitikken for evigt og etablere en ny verdensorden baseret på suveræne stater viet til menneskehedens fælles mål.

Alt dette er nu inden for vores rækkevidde, og er blevet foreslået eller i det mindste antydnet af præsident Trump. Hvis dette skal opnås, må det amerikanske folk indse, at forfølgelsen og retsforfølgningen af Lyndon LaRouche i 1980'erne, af de samme mennesker der udførte det fejlslagne kup mod præsident Trump, forhindrede denne politik i at blive gennemført dengang, før de sidste 30 års katastrofale degeneration.

LaRouches frifindelse af præsident Trump ville bringe denne sandhed frem for verden, og give præsidenten den offentlige og internationale støtte han behøver for at smide den britiske spændetrøje, der er pålagt af den korrupte Kongres, de falske nyhedsmedier, de neokonservative og de neoliberale. Tiden er knap. Tiden er inde. Potentialiet for sejr har aldrig været større.

LaRouches århundrede

Den 21. maj (EIRNS) – I sin åbningspræsentation d. 27. april i den igangværende studiekreds i LaRouche PAC-regi om "Jordens sidste halvtreds år og Jordens næste halvtreds år", som er dedikeret til Lyndon LaRouches liv og arven af revolutionære ideer fra ham, fremhævede Helga Zepp-LaRouche en tale, som hendes mand holdt i maj 1997, en tale hvori han understregede den overordnede strategiske betydning af samarbejdet mellem

USA og Kina for at skabe global økonomisk genopretning. LaRouche udtalte:

“Der er kun to respektable nationer tilbage på denne planet. Det vil sige nationer med respektabel magt. Det er USA, i særdeles USA ikke som repræsenteret af Kongressen, men af præsidenten. Det er USA's identitet som en politisk magt, ikke sammenkædningen af dets dele. USA er i dag alene repræsenteret ved dets præsident, som en politisk institution ...

“Nu er der kun én anden magt på denne planet ... og det er Folkerepublikken Kina. Kina er i øjeblikket involveret i et stort byggeri af infrastruktur, som min kone og andre løbende har været beskæftiget med i en årrække...

“Hvis derfor USA, USA's præsident, og Kina deltager i at fremme projektet, som undertiden kaldes 'Silkevejsprojektet, undertiden 'Landbro'-projektet – hvis dette projekt, med udvikling af industrikorridorer på tværs af Eurasien, til Afrika og ind i Nordamerika, forlænges, kan det skabe tilstrækkeligt arbejde til at bringe hele denne planet ind i en økonomisk genopretning.”

Selv om den blev fremsat for 22 år siden, er denne strategiske evaluering af Lyndon LaRouche fuldt ud gyldig i dag, og er nøglen til at forstå såkaldte “aktuelle begivenheder”.

Det nylige sammenbrud i handelsforhandlingerne mellem USA og Kina, og endnu mere den økonomiske krigsførelse, som nu er blevet erklæret imod teknologi- og kommunikationsgiganten Huawei, er en politik udtænkt af det Britiske Imperium for at sikre, at en sådan USA-Kina-alliance ikke bliver realiseret – trods det faktum at det er ønsket af begge nationers præsidenter, hvilket de hver især – offentligt og gentagne gange – har givet udtryk for. Kinas halvofficielle medier, herunder Xinhua og Global Times, advarer nu om, at medmindre de økonomiske forhold mellem Kina og USA kommer tilbage på sporet, kan hele den globale økonomiske orden falde sammen.

“Denne farlige udsigt,” understregede Xinhua, “er ikke i nogens interesse.”

Ud over de umiddelbare konfliktproblemer bemærkede Helga Zepp-LaRouche i sidste uge, at en stor mulighed er blevet forpasset – i hvert fald for øjeblikket – for at præsidenterne Donald Trump og Xi Jinping kunne holde et nyt topmøde, hvor de kunne blive enige om handelsspørgsmål, og derefter tage nye skridt i retning af en global alliance for økonomisk genopretning, af den slags der er beskrevet af Lyndon LaRouche. Men denne mulighed kan stadig genoplives i forbindelse med et muligt møde i slutningen af juni på G20-mødet i Osaka, hvor præsident Trump har sagt, at han gerne vil mødes med præsident Xi og også med den russiske præsident Vladimir Putin.

Derudover er der en bredere strategisk udvej for at afslutte det Britiske Imperium helt og skabe en retfærdig ny verdensøkonomisk orden. En af hovedårsagerne til dette er det potentiale der ligger i Donald Trumps kampberedte præsidentskab i Washington, som fortsat er engageret i at tøjle ‘det militær-industrielle kompleks’ (ingen amerikanske præsident siden Eisenhower har vovet at udfordre dem direkte); i et godt samarbejde med Kina og Rusland; og i at genoplive NASA’s mission for at udforske Månen, Mars og hinsides. NASA’s seneste fire-minutters video “We Are Going” har allerede 5,7 millioner visninger – hvilket angiver niveauet for opbakning til en sådan politik i befolkningen.

Trump er hæmmet i dette potentiale af to ting. For det første forbliver briterne opsatte på at vælte hans regering ved at bruge deres indflydelsesagenter, både udenfor og indenfor Trump-administrationen, herunder ved at fremkalde konflikter og krig med Kina, Rusland, Iran og andre.

For det andet er der ingen vej uden om det faktum, at de nye strategiske politikker der kræves ikke kan udvikles i deres nødvendige dybde uden det centrale input fra Lyndon LaRouches revolutionerende ideer – de selvsamme ideer, hvis overvejelse

og forståelse kræver LaRouches frifindelse. Som Helga Zepp-LaRouche opsummerede argumentet i hendes studiekreds d. 27. april:

“Formålet med denne serie af lektioner er blandt andet at bidrage til kampen for frifindelse af min afdøde ægtemand. Jeg er dybt overbevist om, at USA’s fremtid, og underforstået verdens fremtid, og Lys frifindelse er helt tæt forbundet. Grunden er meget enkel: Først og fremmest er det apparat, der har været ansvarlig for retsforfølgelsen af min mand – sandsynligvis siden 1950’erne, men virkelig for alvor siden 1980’erne – det samme apparat, som står bag kupforsøget mod Præsident Trump, og igen det samme apparat, der går ind for konfrontation med Rusland og Kina, og modarbejder præsident Trumps hensigter på næsten hvert eneste punkt. Og hvis dette apparat ikke stoppes, er faren for at disse konfrontationer fører til en krig med Rusland og Kina faktisk meget stor.

“I den forbindelse er spørgsmålet naturligtvis, at kun hvis min mands navn bliver fuldstændig rensset for eftervirkningerne af disse år med retsforfølgelse – år, faktisk årtier med bagvaskelse af ham – kun da vil det amerikanske folk have uhindret adgang til hele hans tankegods af ideer. Og jeg kan sige Jer, at hvad min mand har produceret med hensyn til begreber om naturvidenskab, klassisk kunst og universel historie, er så værdifuldt, at jeg tror, at alle nulevende amerikanere, og for den sags skyld alle andre mennesker rundt om i verden, bør absolut have adgang til det, fordi det er det næste niveau af viden, som folk bør have kendskab til”.

Hæfte: Genopret USA's sjæl: Rens Lyndon LaRouches navn

To dele af følgende hæfte er oversat til dansk:

1. Underskriftindsamling: Rens Lyndon LaRouches navn og få ham rensset for den uretfærdige forfølgelse, domfældelse og fængsling han var udsat for
2. Nekrolog: Lyndon H. LaRouche, Jr. (1922-2019)

Download (PDF, Unknown)

**Trump advarer om 'det militær-industrielle kompleks';
det britiske geopolitiske kompleks ønsker ham i krig eller ud**

Den 20. maj (EIRNS) – Donald Trump, den første præsident i mere end et århundrede til at holde taler om “det Amerikanske økonomiske System”, kan nu være den første præsident i mere end et halvt århundrede til at advare den amerikanske befolkning mod “det militær-industrielle kompleks”, mens det forsøger at presse ham til krig. Selv den iranske

udenrigsminister reagerede straks på, at præsident Trump havde berørt noget vigtigt.

I Trumps interview med Fox News, der blev sendt i nat, sagde han på spørgsmålet om hvorvidt han ville afvente krig mod Iran: "En dag vil nogen kunne forklare det, for der er en gruppe, og det kaldes det militære industrielle kompleks. De vil aldrig trække sig. De ønsker altid at kæmpe. "Dette sker umiddelbart før amerikanske militær- og efterretningschefer giver briefinger til Senatet og Repræsentanternes Hus for lukkede døre om "hemmelige efterretninger", angiveligt for at vise at Iran og "dets stedfortrædere" er begyndt at angribe amerikanske interesser i Sydvestasien og skal stoppes.

Spørgsmålet siden præsident Dwight Eisenhower har egentlig altid været, hvad er det militær-industrielle kompleks? Mens Trump talte til Fox News, blev britiske specialstyrker udsendt til særlige stillinger i Den Persiske Golf for at "imødegå iranske angreb på handelsskibe." Den britiske stedfortrædende øverstbefalende i Irak blev korrigeret af udenrigsministeren for at gøre det klart, at Storbritannien absolut anser Iran for at udgøre en trussel mod "koalitionens" styrker i området. Nogle London-aviser indrømmede i sensationelle overskrifter, at de øverste britiske efterretningsofficerer håndterede notater og dossierer – falske, erkendte artiklerne – beregnet på at ødelægge Trumps præsidentskab ved at fremstille ham som den russiske præsident Vladimir Putins "udenlandske aktiv". Hvorfor? Fordi han blev valgt på at fremme samarbejdsrelationer med Rusland og Kina og forhindre regimeskifte og "permanente krige."

Det "amerikanske militær-industrielle kompleks" har i virkeligheden altid været det britiske geopolitiske kompleks. I Eisenhowers tid var det kredsen omkring Churchill, der havde ejet Harry Truman og de britisk-schweizisk styrede Dulles-brødre, der plagede Ike og JFK. Nu er det Trumps britiske efterretningsfjender, der er blevet fuldstændigt afsløret i at have forsøgt at bruge beskidte "efterretninger"

til at tvinge ham ud i et kup, eller tvinge ham til krigskonfrontationer med de andre stormagter Rusland og Kina.

Permanent krig – måske krig uden mulighed for overlevelse – eller økonomisk og strategisk samarbejde står på spil.

I et halvt århundrede har kun én førende amerikansk skikkelse forstået disse “kendsgerninger om London”, og ubønhørligt angrebet dem til forsvar for det amerikanske præsidentskab og på bekostning af sin egen udstødelse, retsforfølgning og forfølgelse. Dette var Lyndon LaRouche, mens han levede, og stadig i dag. Hans sag omfatter fuldstændig de vigtige spørgsmål i Trumps præsidentskab. Hans frifindelse, som LaRouchePAC og hans beundrere i hele verden i stigende grad mobiliserer for, kan afgøre disse spørgsmål til gavn for menneskeheden.

**Den store løgn bag
'Russiagate': NSA og CIA-
eksperter vil vise
Kongressen,
hvordan alle 'hemmelige
efterretninger' var falske**

Den 19. maj (EIRNS) – Med manipulation af “hemmelige efterretninger”, der bringer USA i fare for at indlede en Iran-krig på trods af præsident Donald Trumps hensigter, er

det på tide at afsløre det Britiske Imperiums forfalskede efterretninger, der i tre år har drevet 'Russiagate'-kupforsøget mod præsidenten.

I et fælles interview under LaRouchePAC's webcast fredag den 17. maj, sagde meget højtstående eksperter fra det nationale sikkerhedsagentur (NSA) og CIA, at de var rede til at fortælle Kongresudvalgene nøjagtigt hvordan de efterretninger, der lancerede den beskidte 'Russiagate'-affære, blev fremstillet og af hvem; og parate til at fortælle præsident Trump, hvad han straks kan gøre for at fuldende afsløringen.

Resultaterne kunne også ryste nogle demokrater og republikanere i Kongressen til mere produktive politiske handlinger end at råbe op om krig og konfrontation med Rusland og Kina.

William Binney, som var NSA's tekniske direktør indtil 2002 og i denne rolle udformede koderne for dets overvågningskapacitet, har ved hjælp af testmetoder fastslået, og kan bevise at korrespondancen fra Den Demokratiske Nationale Komité til WikiLeaks i 2016 ikke blev hacket af Rusland. Binney fortalte LaRouchePAC: "Data fra DNC, der blev offentliggjort af WikiLeaks ... viste tydelige tegn på en egenskab kaldet en FAT-formateret fil. Det er filtildegningsstabellens format, ... software, der bruges til at læse data til en lagerenhed, enten et USB-stik eller en cd-rom."

Han sagde, at egenskaben der blev fundet på de filer der blev modtaget og offentliggjort af WikiLeaks, var så entydige, at sandsynligheden for at filerne ikke blev overført til en lagerenhed af en person med fysisk adgang til DNC-serveren i det væsentlige var nul. Desuden fandt Binneys team, at de hastigheder hvorpå filerne blev trukket ud fra DNC-serveren ikke kan nås – selv ikke tilnærmelsesvist – af et hackingangreb over internettet. Holdet testede dette fra steder i Øst- og Centraleuropa. "Dette sagde os, at det ikke

var et hack fra Rusland, det var et 'insider job', eller nogen i nærheden, der downloadede dataene til en lagerenhed og derefter bragte det fysisk med sig."

Det er velkendt, at den pågældende DNC-server aldrig er blevet undersøgt af FBI eller andet agentur bortset fra det private computersikkerhedsfirma CrowdStrike, der ledes af anti-russiske aktivister.

LaRouchePAC's ledende efterforsker i dette spørgsmål, Barbara Boyd, der var medvært for udsendelsen, spurgte Binney, om der var et spørgsmål præsident Trump kunne stille til NSA for at overbevise sig selv om, hvorvidt DNC-filerne blev hacket fra Rusland eller ej. "Jeg vil bede dem om at spore ruterne for [data-]pakkerne fra DNC til Rusland," sagde Binney, og forklarede at NSA sporer datapakker fra "enhver enhed i verden", der sendes over internettet. "Jeg vil ganske enkelt spørge dem: "Hvor er data-sporet der viser, at pakkerne er gået til russerne? "Og så igen, hvor er sporingsdata, der viser hvordan pakkerne er gået fra russerne til WikiLeaks?"

Binney udtalte, at NSA under hele 'Russiagate'-postyret aldrig udtrykte mere end "moderat tillid" til historien om det russiske hack. "Det fortæller mig, at de ikke har noget" og blot accepterede CIA's og FBI's vurderinger, konkluderede han.

CIA's og udenrigsministeriets erfarne analytiker indenfor terrorbekæmpelse, Larry Johnson, sagde om præsidenten: "Det første han skal gøre er at identificere alle [Trump/Russiagate] efterretninger, der blev indsamlet og formidlet inden for den amerikanske regering inden for klassificerede kanaler – de fleste af dem var sandsynligvis 'top secret', noget af det krævede sandsynligvis særlig tilladelse – og identificere hvor stammer disse efterretninger fra? ... Kom det fra briterne? Eller har det deres oprindelse i et NSA-indsamlingsdirektiv; eller stammer det fra et CIA-direktiv?"

Og så identificere de personer, der var involveret i arbejdet med disse rapporter, i udsendelsen af dem, og hvem deres kommandokæde og vejledere var? Han må kræve, at FBI identificerer alle menneskelige aktiver og informanter, der arbejder med politiske kampagner – ikke kun mod Trump, men også med andre kampagner. Og anmode om frigivelse af alt, hvad der kaldes FD 1023-rapporter: de rapporter hvor FBI mødes med den fortrolige menneskelige kilde og noterer hvad de talte om, og hvilke retninger der blev givet vedrørende fremtidige handlinger.”

Spørgsmålet om hvad Bill Binney ville fortælle præsident Trump er ikke teoretisk: Præsidenten beordrede daværende CIA-direktør Mike Pompeo til at mødes med Binney “for at få kendsgerningerne” om netop dette spørgsmål. Det møde fandt sted i august 2017, og Pompeo undlod at følge op på nogen måde, selv efter at have spurgt Binney, om han var parat til at mødes med FBI og NSA-embedsmænd. Pompeo begravede stort set denne vigtige sag, og hverken Binney eller Johnson er nogensinde blevet indkaldt til at vidne i nogle af de endeløse Kongres-høringer om ‘Russiagate’.

Senatorer fra efterretnings-, rets- og udenrigsudvalgene er skriftligt blevet bedt om straks at indkalde Binney vedrørende dette afgørende vidnesbyrd; de har hidtil ikke reageret. Denne situation må ændres af borgere, der ønsker at redde, ikke kun præsidentskabet, men nationen fra krige og ødelæggende stormagtskonflikter drevet af falske efterretninger.

Vælgerne kan sende video-interviewet med Binney og Johnson fra LaRouche PAC’s hjemmeside til Kongreskontorerne. EIR planlægger en stor historie i det næste nummer baseret på udskriften af interviewet.

Folketingskandidat Tom Gillesbergs tale på Blå Bar den 14. maj 2019

Tom Gillesberg, Folketingskandidat i Københavns storkreds uden for partierne, holdt et indlæg på en halv-time, og svarede på spørgsmål. Tom Gillesberg er formand for Schiller Instituttet og aktivt i Schiller Instituttets Venner.

Inklusiv: Hvorfor han blev politisk engageret.

GBTimes.com interview med Helga Zepp-LaRouche om Bælte og Vej-Initiativet og Europa

Helga Zepp-LaRouche gav d. 10. maj et fortræffeligt 42 minutters video interview til GBTimes.com redaktør Asa Butcher. GBTimes.com er en multimedie hjemmeside med base i Finland, der er etableret til at fremme en dialog mellem Kina og Europa. GBTimes.coms grundlægger, direktør Zhao Yinong, sendte en skriftlig kondolence ved Lyndon LaRouches død, og underskrev erklæringen til at rense ham fra de falske anklager der ledte til hans uretmæssige fængsling (1989-1994).

Her følger interviewet på engelsk:

GBTimes: We'll begin. I'm going to focus on the Belt and Road Initiative today, following on from the Forum in Beijing last week. If you could describe your feelings on the outcome of the Forum that concluded last week in Beijing.

HELGA ZEPP-LAROUICHE: Oh, I think it was very a really important progress as compared to the first Belt and Road Forum. The first Belt and Road Forum was filled with optimism and the knowledge of all the participants that we were experiencing the birth of a new system of international relations – that was already extremely important. But I think the Second Belt and Road Forum saw a consolidation of that, so you have actually a new system of international relations which is overcoming geopolitics, and I think this is one of the most important outcomes, apart from, naturally, the enormous economic development which was presented. But I think the idea that you have a system which has a win-win possibility for everybody to cooperate, is the way to overcome geopolitics, and that is the remaining danger, which after all, caused two world wars in the last century. So this is a real breakthrough for humanity.

GBTimes: There's been a growing criticism and backlash against the BRI. Do you think this is misunderstanding, suspicion toward this new system? What are your thoughts on that?

ZEPP-LAROUICHE: It's actually a temporary phenomenon, because the funny thing was, here you had the largest infrastructure program in history, ever, with enormous changes for Africa, for Latin America, for Asia, even for European countries, and the Western media and think-tanks pretended it did not exist for almost four years! And then, all of a sudden, they realized, "Oh, this is really growing so rapidly; it is including more than 100 countries." So they started what I think was a coordinated attack, slandering the Belt and Road Initiative, with arguments which I think can all individually can be proven to be a lie. It comes from the old geopolitical effort to control the world by manipulating countries against

each other, and with the Belt and Road Initiative, I think that possibility is vanishing, and that's why they're so angry and hysterical.

GBTimes: What could China do to reduce this demonization of the BRI?

ZEPP-LAROUCHE: I think China is already doing a lot. For example, even {Handelsblatt}, which was very negative towards the Belt and Road Initiative in the past, they had to bring an article which brought out the fact that the whole argument that China is putting the countries of the third world into a "debt trap" is not holding. For example, the IMF just released figures that there are 17 African countries which may not be able to pay their debt, but China is only engaged in 3 of them, and all of the others have huge debts to the Paris Club and to other big Western banks – so, who's putting whom into a debt trap?

All of these arguments will be very easy to counter-argue, and the more China makes known its beautiful culture, people will be won over. Because the beauty of Chinese painting, of Classical music, it will win over the hearts. And the most people understand what China is actually doing, the less these attacks will be possible to maintain.

GBTimes: The attacks are more on China than on the Belt and Road Initiative, you say?

ZEPP-LAROUCHE: Well, yes. They're on China because China is the major motor behind it. And some of the attacks were that China is supposedly an autocratical dictatorship, and surveillance state and all of these things. But first of all, concerning surveillance, I think the NSA and the GCHQ have outdone anybody already. And naturally China has a system which uplifts the morality of the people: This is based on the Confucian tradition, and for some of the very liberal people in the West, that is already too much, because it disturbs

their idea that everything goes, everything is allowed, and from that standpoint, any kind of emphasis on morality is too much for these people.

GBTimes: Isn't sometimes criticism of new ideas and initiatives healthy? It's what we understand here in the West, we don't openly unquestionably accept new things. We do question, and we are a little bit cynical sometimes.

ZEPP-LAROUICHE: It's superfluous. It's a waste of energy and it distracts people from accomplishing what needs to be accomplished: Namely, to overcome poverty in Africa, in Latin America, even in Europe. You know, Europe has 90 million poor people, and I have not seen a plan by the European Union to overcome poverty by 2010, which China intends to do with its own poor people.

So I think it's a waste of energy, and it comes from what I call, when people put on geopolitical spectacles and have neocolonial headphones, then they see and hear the world quite differently from what it is, namely, they only project their own views.

GBTimes: Having been writing about China for the last 5-7 years, it has made a dramatic entrance onto the world stage, when I started writing about it many years ago. And the speed of its arrival, the size of the investments, it can scare a lot of countries – just family and friends who don't know much about China, they want to know about my job where I'm introducing China to the West, as this bridge. There's a lot of a misunderstandings. Do you think some of it comes from this ignorance? And how could that be changed?

ZEPP-LAROUICHE: I have the feeling that everybody who was in China, either as a tourist or as a business person, investing or trading, they all come back and they have a very, very positive view. People are impressed about what they see, the really incredible fast train system. Then, if you go in the

region of Shenzhen, Zhuhai, Guangdong, Macao, Hong Kong, this is the powerhouse of the world economy, not just the Belt and Road Initiative.

Compare that with the decrepit infrastructure in the United States or many parts of Western Europe, for example. Less than two years ago, I was in Zhuhai at a conference, and we visited this bridge between Hong Kong and Zhuhai and Macao, linking this entire triangular: And this bridge was built, I think, in six years or eight years, including planning! Now, in Germany, we have a famous bridge between Mainz and Wiesbaden, which has been in repair for almost six to eight years, and it's still not ready!

So, I think if people go to China, they come back and they are completely impressed, because they see that in China, people have now virtues, like industriousness, ingenuity, creativity – these are all values we used to have in the West, like when the Germany economic miracle was made in the postwar reconstruction, these values and virtues were German. But now, no longer. Now, we have all kinds of other crazy ideas, and therefore China is taking the lead.

So the people who go to China come back with a positive image, and those who have not been, naturally, they're scared by the negative reports in the media. So the more people can actually go and form their own image, the better.

GBTimes: I have myself, I've seen a disconnect between China and Chinese society, and then the role of the Chinese government, the more negative side that gets covered about in the Western media. Do you think, for instance, with the BRI is just a way to legitimize the Chinese leadership in the world, and to raise it up to the same level that is given to the other countries? Do you think that's acceptable?

ZEPP-LAROCHE: Well, it is a challenge. Some of the Western institutions talked about that there is now a competition of

the systems, meaning the Chinese state model and the Western free market model. And in one sense, it is true; the only problem is that if you have the neo-liberal system, especially after the crisis of 2008, only favoring monetarist interests – the banks, the speculators – and the gap between the rich and the poor becomes ever wider, naturally, then, if you have a country where that is not the case, namely, China having a policy which is oriented toward the common good, an increasing well-to-do middle class of 300 million people, which in 5-10 years will be 600 million people, and obviously the vector of development is upward, naturally that is regarded as a threat by the neo-liberal establishment, which only takes care of its own privileges.

So in a certain sense, the challenge does exist, but I think there is the possibility of a learning process, so one can be hopeful that even some elements of the Western elites will recognize that China is doing something right.

GBTimes: What do you think China could learn from the Western mode? And vice versa, what do you think the two could learn from one another?

ZEPP-LAROUCHE: I think China can learn a lot from the West, but I'm afraid to say, not from the present, contemporaries, or, there is very little to learn. Naturally, ESA cooperating with the Chinese space agency, there is a lot of exchange possible. But in terms of general, cultural outlook, I think China has to go back about 200 years to find positive things in Europe, or the United States, for that matter. You know, European Classical culture can be an enormous enrichment for China, but these are composers who are Bach, Mozart, Beethoven, Schubert, Schumann, or great poets. But these are all things which, unfortunately are not dominating the cultural outlook of most Europeans and Americans today. So there has to be a dialogue across the centuries, and then both sides can profit from each other.

GBTimes: In a sense, you're very pessimistic about the Western stands at the moment. Do you think China is the only option available to the West at the moment?

ZEPP-LAROUCHE: No, I'm not pessimistic, I'm just saying that you see that some of the elites, or so-called elites, are hardened in their view. You have others who are absolutely recognizing that the whole mankind needs to cooperate together in new ways, for example, Switzerland. You know the President of Switzerland, who participated in the Belt and Road Forum just signed a memorandum of understanding, not only for Switzerland, but for a whole group of Central and Eastern European countries, which Switzerland is representing in the international organizations.

So there is a big motion. You have Italy signing a memorandum of understanding with China, on the development of Africa. Greece wants to be the gateway between trade from Asia, through the Suez Canal all the way into Europe. Portugal and Spain want to be the hub for the Portuguese- and Spanish-speaking people around the world.

So there is a lot of dynamics and motions, I'm just referring to some of the monetarist views and those people who talk about the "rules-based order" all the time, but what they really mean is austerity.

So, I'm not talking about the West in general. I think the West – I'm an optimist about the potential of all human beings – I'm only talking about certain parts of the establishment in the West.

GBTimes: You mentioned Italy and Switzerland. How significant is it that they signed up to the BRI now?

ZEPP-LAROUCHE: I think this is extremely important. First of all, Italy, as you know, is the third largest economy in Europe. The north of Italy is highly industrialized and has a lot of industrial capability; many hidden champions actually

are in northern Italy. So, if such a country is now, as the first G7 country, officially joining with a memorandum of understanding, this can become the model for all of Europe. And Prime Minister Giuseppe Conte who just participated in the Belt and Road Forum came back and said exactly that: That Italy plans to be the leader in bringing about a better relation between China and Europe. So I think this is extremely important.

And Switzerland, even if it may be a small country, they are independent; they are sovereign, they are not part of the European Union. And President Maurer just declared, or his spokesman, that they do not need advice from the European Union because they can make their own policy. So, I think this is all a new, healthy spirit of self-consciousness and self-assertion, which is very good, and can be indeed a sign of hope for everybody else.

GBTimes: How do you see it impacting Europe, their participation in the BRI, in the short term, and perhaps in the longer term?

ZEPP-LAROCHE: Well, there are different learning curves: Some are quicker, others are slower. For example, the so-called four big countries – that does not include Italy – that did not send heads of state or government, but only ministers, Spain, France, Germany, and I think Great Britain, by not sending their heads of state sort of expressed their reservation. But then even the German Economic Minister Altmaier, who on the first day of the Belt and Road Forum basically said, “we have to have transparency and rules,” with the usual kind of arguments, but the next day, he said something much more positive. He said: Oh, this was much better than I expected, the Chinese are actually trying to solve problems, and I will come back in June with a large delegation of businessmen. So, I actually find this quite good. It shows that eventually, I think, I hope, reason will prevail.

GBTimes: I think some of the obstacles for Western countries, is like Turkey refusing to participate because of the Uighur problem; that there are other issues that aren't related to the Belt and Road, that China has to overcome first.

ZEPP-LAROUCHE: All of these problems will eventually be solved, because I think the key to solving of any regional, ethnic, historical cultural problem is development. If people actually see the advantage of turning non-developed countries or areas into prosperous ones, into having more youth exchange, young people understanding each other, people-to-people exchange, dialogue of cultures, bringing forth the best tradition of each culture; plus, naturally, real improvement of living standards, longevity, I think that even if not all develop with the same speed, we are at a tremendous change of an epoch of human civilization. The idea of these local and regional conflicts will eventually not be there any more.

If I just can point to the fact that now the eight radio-telescopes working together, being able to make, for the first time, images of the black hole in a galaxy which is 55 million light-years away, proving that Einstein's theory of general relativity was actually correct – now, that, for me is the sign of the future: Because this image could not have been made by one country alone. It needed telescopes sited in Chile, in Spain, in the United States, in the Antarctic, and you needed the whole world actually working together to make such a technological breakthrough possible.

I think that that will be the kind of relationship people will have to each other in the future, and I think this is what Xi Jinping really is the kind of thing he means when he says, “a shared community for the one future of humanity.” Because the common interest will eventually come first, and then everything else will fall into place.

GBTimes: Another one of the criticisms was currently “all roads lead back to Beijing” rather than a multilateral

approach to BRI, where it's between other country, it always leads back to China at the moment. Do you think that is a problem?

ZEPP-LAROUCHE: I don't know. First of all, I think Russia has a big influence, I think the African countries are becoming much more knowledgeable and confident about their own role. There are many Africans who speak that, in the future, Africa will be the new China with African characteristics. So, I think it's all changing very quickly, and those people who complain that there is too much Chinese influence, well, then they should bring in their active, creative contribution, and define what the new platform of humanity should be.

And I think China has said many times, and I have absolutely every confidence that that is the case, that they're not trying to export their social model, but that they're just offering the experience of the incredible success of the last 40 years of the form in opening-up, and basically tell developing countries, "Here, if you want to have our help in accomplishing the same thing, we are willing to provide it." And naturally, the countries of the developing sector, which had been neglected, or even treated negatively by colonialism, by the IMF conditionalities, when they now have the absolute, concrete offer to overcome poverty and underdevelopment, why should they not take it?

So, I think all these criticisms are really badly covered efforts to hide their own motives. I really think China is doing the best thing which has happened to humanity for a very long time, and I think the Belt and Road Initiative is the only long-term plan for how to transform the world into a peaceful place. And I think that should be applauded and people should have a cooperative approach.

GBTimes: My next question was going to be, how confident are you that the BRI will pay off for China, but I get the sense that you're very confident.

ZEPP-LAROUCHE: Oh, I think it already paying off! First of all, it makes it more easy for China to develop its own western and internal regions, because they are now sort of integrated into the Belt and Road transport routes to Europe, to Central Asia, integrating the Belt and Road Initiative with the Eurasian Economic Union, and hopefully eventually also the European Union. So I think it is already bringing benefits to China.

And from an economic standpoint, the more a country exports high technology goods and technologies, the more than becomes a motor to develop one's own industry even to high levels. So it's like a self-inspiration, so to speak, and that is already paying off. That's what any country should do.

GBTimes: You mentioned technology: It's also the digital Silk Road, Digital Belt and Road. Of course, China has a lot of control over its internet, on the Great Firewall: How much of a barrier do you think that will be for countries to build relationships via the Belt and Road Initiative?

ZEPP-LAROUCHE: You mean the G5 question and Huawei?

GBTimes: Well, partly that, too, but also the control of the internet inside of China, which is difficult for Western companies to do business, to establish themselves, as there are a lot of controls there. Do you think that could be a barrier, as part of the digital Belt and Road, that's also being discussed.

ZEPP-LAROUCHE: Well, I think there can be ways of making arrangements which are satisfying to everybody. This whole question of "digital control" and so forth, is highly exaggerated, because, if you look at who is controlling the internet, you have the big firms, Apple, Google, Facebook, and they are very linked with the Western government's. You know, in a certain sense, after the scandal of the NSA listening into everybody's discussions, which erupted a couple of years

ago and which was never changed or remedied or anything, we are living in a world where that already happening. And I think China is not doing anything more than the NSA or the already mentioned GCHQ doing that in the West.

So I think the fact that China has a competitive system, to this Western system is what causes all of this debate. Because the people who had the control of the internet first, they should like to keep it that way, and they regard China as a competitor, which they don't like, but that's a fact of reality now.

GBTimes: One question I have is why do you think the Belt and Road Initiative is needed, when there's the Asian Infrastructure Investment Bank, now? Do you think the two are mutually exclusive, or do they work together?

ZEPP-LAROUCHE: No, I think the Belt and Road Initiative has many financing mechanisms. You have the AIIB, you have the New Silk Road Fund, you have a lot of the Chinese banks themselves which are doing the investment. I have been advocating for a very long time, that the West should modify its own credit institutions to work on a similar principle. Now, that would be actually very possible, because the American System of economy as it was developed by Alexander Hamilton, who created the first National Bank as an institution for issuing credit, that is actually very close to what China is doing. As a matter of fact, I would even go so far as to say, that the Chinese economic model is much closer to the American System, as it was developed by Alexander Hamilton, and then revived by Lincoln, by Henry C. Carey, by Franklin D. Roosevelt; so if the United States would say, we create our own national bank; and Germany, for example, would say, we go back to the Kreditanstalt für Wiederaufbau, the Credit Institution for Reconstruction, which was used for the reconstruction of Germany in the postwar period, which was also a state bank, – or it still is a state bank – then you could have a new credit system, whereby each country would have their own national

bank; you would have clearing houses in between them to compensate for duration of investment, or the differences between small and large countries with lots of raw materials, or not so much – you need these clearinghouses. But you could create a new credit system, a New Bretton Woods system with fixed exchange rates, having a stability in the system which the Western system presently does not have.

So, I think that the more countries go to these kinds of credit financing of projects the more stable this new system will become.

GBTimes: Do you think the United States will ever become part of the Belt and Road Initiative, under the Presidency of Donald Trump, or perhaps whoever is voted in next

ZEPP-LAROCHE: That's actually the big question, you know: Will the rise of China be answered by the United States, either with a war, the Thucydides trap which some people have mentioned as a danger? There were in history twelve cases where a rising power overtook the dominant power up to that point, and it led to war; and there were four cases where it happened in a peaceful way. Now, China, first of all, has offered that neither of these two options should occur, but they have offered a special great power special relationship model, based on the acceptance of the other social model's sovereignty, non-interference. And I think Trump with his America, First policy is more inclined to respond to such a model than the previous administrations of Obama and Bush, who had these interventionist wars in the Middle East and everywhere else for exporting their system of so-called "democracy" and human rights.

So I think President Trump has said very clearly that he wants to have a good relationship with China. He calls President Xi Jinping his friend all the time. And I think the present trade negotiations actually, in my view, demonstrate that the United States would suffer tremendously, if they would try to

decouple from the Chinese economy. They probably would suffer more than China, because China is much more capable, in my view, to compensate for the loss of the relationship with the United States.

But I think that the hopefully reasonable way would be to say, "OK, let's use the foreign exchange reserves of China which they have in terms of U.S. Treasuries; let's invest them through an infrastructure bank in the United States, to help to modernize American infrastructure." And that would be an urgent need, because if you look at the U.S. infrastructure, it's really in a terrible condition, and President Trump, who is talking today, I think, with the leading Democrats Pelosi and Schumer on a new infrastructure legislation; the sums which are discussed here, from what I have heard so far, are so small! First of all, the Republicans don't want to have Federal spending; the Democrats are talking only about "repair," and small issues.

So, what is lacking in these discussions is a grand design, where you would take the approach China has taken for the modernization of its infrastructure: To have fast train systems among all the major cities, to have slow-speed maglev trains for intra-urban transport. Now, you could take that same approach and modernize the entire infrastructure of the United States. And if China would, in turn, offer that U.S. companies would integrate more into the projects of the Belt and Road around the world, it would be beneficial for both. Some American companies are already doing that, like Caterpillar, General Electric, Honeywell, but that could be a real incentive for the United States to go in this direction.

Hopefully it will happen that way, because if not, I think a clash between the two largest economies would be a catastrophe for the whole world: So, let's hope that the forces of good will all work together to get to this positive end.

GBTimes: Let's talk about the Schiller Institute itself as a

think tank. What is your day-to-day role in the promotion of the Belt and Road Initiative? How do you work to support it?

ZEPP-LAROUCHE: Oh, you know, this all goes back to the life's work of my husband, who died recently: Mr. Lyndon LaRouche; who spent, actually, the last 50 years, to work on very concrete development projects. The first such project we presented in '76 in Paris. This was a comprehensive plan for the infrastructure development of all of Africa. Then we worked together with the President of Mexico José López Portillo on a Latin American development plan – this was '82. We worked with Indira Gandhi on a 40-year development plan, and also in the beginning of the '80s, we developed a 50-year development plan for the Pacific Basin. And then, when the Berlin Wall came down, and the Soviet Union disintegrated, we proposed to connect the European and Asian population and industrial centers through development corridors, and we called that the Eurasian Land-Bridge.

So we have been engaged in these kinds of big projects for the transformation of the world economy for the last decades, and naturally, we proposed it to China in the beginning of the '90s. I attended a big conference in '96 in Beijing, which had the title, "The Development of the Regions along the Eurasian Land-Bridge." And China, at that time, declared the building of the Eurasian Land-Bridge the long-term strategic aim of China by 2010. Then, naturally, came the Asia crisis in '97, so the whole thing go interrupted.

We were very happy when Xi Jinping announced the New Silk Road in 2013, because, in the meantime, we had kept working for this. We had {many} conferences, actually hundreds of conferences and seminars all over the world. So this is has been one major point of what the Schiller Institute has been doing for the last decades. So naturally, we are very happy that now, what was only planning on our side is now being realized by the second largest economy in the world, and therefore, it becomes reality: And that makes quite happy.

GBTimes: Is there anything else you'd like to add? I've asked my questions and a lot more. Is there anything we haven't touched upon, you'd like to talk about?

ZEPP-LAROUCHE: We could talk a little bit more about the culture of the New Silk Road.

GBTimes: Please – in what way?

ZEPP-LAROUCHE: Well, I think that the New Silk Road, or the Belt and Road Initiative, it's not just about economics and infrastructure. But I think equally important, if not more important, in my view, is the cultural side of it: That it could lead and will hopefully lead to an exchange of the best traditions of all cultures of this world. And by reviving the best traditions, like Confucianism in China, Beethoven in Germany, and Schiller; Verdi in Italy, and so forth and so on, it will ennoble the souls of the people, and I think that that is the most important question right now, because I agree with Friedrich Schiller, according to whom this institute is named: That any improvement in the political realm can only come from the moral improvement of the people. And therefore, I think it's also very interesting to me that President Xi Jinping has emphasized the aesthetical education as extremely important, because the goal of this is the beautiful mind of the pupil, of the student.

Now, that is exactly what Friedrich Schiller said, who in the response to the Jacobin Terror in the French Revolution, wrote his {Aesthetical Letters} in which he develops his aesthetical theory, which I find is in great cohesion with what Xi Jinping is saying; and that has also to do with the fact that the first education minister of the Chinese Republic studied in Germany, and he studied Schiller and Humboldt; his name was Cai Yuanpei – I'm probably pronouncing it wrong again – but he was the first president of the Beijing University, and I think there is a great affinity, a much greater affinity between the thinking of the aesthetical education as it is discussed by Xi

Jinping and as it does exist in the Schiller-Humboldt tradition in Germany, in particular. I would just hope that that kind of a dialogue could be intensified, because then I think a lot of the prejudices and insecurities about the other culture would disappear, and you would bring back and bring forth the best of all sides.

GBTimes: How could this be accomplished, do you think? What sort of forms?

ZEPP-LAROUICHE: You can organize conferences, you can more consciously make the poetry known – I think poetry is very, very important, which is naturally not so easy, because as Schiller said, you have to be a poet in two languages to do justice to the poetry of one language. You could have more conscious theater performances, not just as an entertainment but involving students, children, adults, and make more exhibitions, make more deep-level understanding of the other culture.

I think China is doing an enormous amount of that, but I would have still some suggestions to make it more than entertainment, because many people go to these things, and they don't quite "get it" what it's all about; and then, it was nice, but the deeper philosophical, poetical, musical meaning could be made more pedagogically intelligible, and I think that would be a way of opening the hearts of more people, because they would recognize what treasures are there to be discovered.

GBTimes: Do you have any closing words on the Belt and Road you'd like to share with our readers?

ZEPP-LAROUICHE: I think we are probably the generation on whom later generations will look back to, and say, "Oh! This was really a fascinating time, because it was a change from an epoch to another one." And I have an image of that, which is, this change that we are experiencing right now, is probably

going to be bigger than the change in Europe between the Middle Ages and modern times. In the Middle Ages you had people believing in a whole bunch of axioms, the scholastics, Aristotelianism, witchcraft – all kinds of strange beliefs – and then, because of the influx of such thinkers as Nicholas of Cusa, or the Italian Renaissance, the modern image of man, of science and technology, of the sovereign nation-state, all these changes happened, and they created a completely different view of the image of man and of nature, and the universe, and everything we call “modern society” was the result of this change.

Now, I think we are in front, or the middle of such an epochal change, where the next era of mankind will be much, much more creative than the present one, and that’s something to look forward to, because we can actually shape it, and we can bring our own creative input into it. And there are not many periods in history when that is the case: So we are actually lucky.

Se interviewet på GBTimes.com hjemmeside her.